

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Naděždou Novákovou ve věci

žalobkyně: **Kateřina Princová**, narozená 22. 8. 1975
bytem Plzeňská 1924/220, 150 00 Praha - Smíchov
zastoupená advokátkou JUDr. Zorkou Černoorskou
se sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram II

proti
žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
se sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

o nahrazení projevu vůle

takto:

- I. **Nahrazuje se** projev vůle žalované uzavřít s oprávněnou osobou Kateřinou Princovou, nar. 22. 8. 1975, bytem Praha – Smíchov, Plzeňská 1924/220, tuto smlouvu o převodu pozemků dle zákona o půdě:

Česká republika – Státní pozemkový úřad

IČ: 01312774

se sídlem Husinecká 1024/11a), 130 00 Praha 3

(dále jen „převodce“)

a

Kateřina Princová, nar. 22. 8. 1975

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

bytem Praha – Smíchov, Plzeňská 1924/220

(dále jen „nabyvatel“)

uzavírají tuto smlouvu o převodu pozemku podle zákona o půdě:

A.

Česká republika – Státní pozemkový úřad má jako převodce v příslušnosti hospodaření:

- pozemek parc. č. 211/103– orná půda, zemědělský půdní fond , zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc
- pozemek parc. č.957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc
- pozemek parc. č.381/24 –orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc
- pozemek parc. č.466/15–orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc

Kateřina Princová je držitelkou platného restitučního nároku pocházejícího z rozhodnutí:

1. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97, k.ú. Smíchov ze dne 1.8.1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998,
2. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1940/97, k.ú. Smíchov ze dne 9.9.1997
3. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99, k.ú. Smíchov ze dne 16.4.1999
4. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 580/01, k.ú. Smíchov ze dne 27.2.2001,
5. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 607/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2. 2001
6. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 608/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2.2001,
7. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3000/01, k.ú. Smíchov ze dne 29.10.2001,
8. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3226/01, k.ú. Smíchov a Košíře ze dne 23.11.2001,
9. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 718/02,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

k.ú. Smíchov ze dne 7.3.2002,

10. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03, k.ú. Smíchov ze dne 29.4.2003,
11. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03, k.ú. Smíchov ze dne 20.5.2003,
12. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 734/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.3.2004,
13. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.11.2004,
14. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05, k.ú. Smíchov ze dne 12.5.2005
15. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05, k.ú. Smíchov ze dne 26.10.2005,
16. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05, k.ú. Smíchov ze dne 16.11.2005,
17. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06, k.ú. Košiče ze dne 20.3.2006,
18. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06, k.ú. Smíchov ze dne 31.5.2006,
19. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2440/07, k.ú. Smíchov ze dne 18.10.2007,
20. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1107/92/3, k.ú. Smíchov ze dne 9.12.2009,
21. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11, k.ú. Smíchov ze dne 6.10.2014,
22. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15, k.ú. Smíchov ze dne 27.4.2015,
23. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/16, k.ú. Smíchov ze dne 10.6.2015,
24. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/18, k.ú. Smíchov ze dne 8.10.2015,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

25. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/19, k.ú. Smíchov ze dne 20.11.2015,
26. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/20, k.ú. Smíchov ze dne 8.7.2016,
27. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/21, k.ú. Smíchov ze dne 21.9.2016,
28. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/24, k.ú. Smíchov ze dne 14.6.2017,
29. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/25, k.ú. Smíchov ze dne 21.5.2018,
30. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/26, k.ú. Košíře ze dne 14.6.2018,
31. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/27, k.ú. Smíchov ze dne 24.10.2018,
32. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/29, k.ú. Smíchov ze dne 12.2.2019.

B.

Převodce tímto převádí nabyvateli do výlučného vlastnictví a nabyvatel do výlučného vlastnictví přijímá pozemky včetně všech součástí a příslušenství:

- pozemek parc. č. 211/103– orná půda, zemědělský půdní fond , zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc
- pozemek parc. č.957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc
- pozemek parc. č.381/24 –orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc
- pozemek parc. č.466/15–orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc

C.

Vlastnické právo k převáděným nemovitým věcem včetně jejich součástí a příslušenství přechází na nabyvatele vkladem do příslušného katastru nemovitostí.

- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 271 245,70 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky JUDr. Zorky Černohorské.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Okresního soudu v Olomouci dne 19. 2. 2020 se žalobkyně domáhala po žalované nahrazení projevu vůle – uzavření smlouvy o převodu tzv. náhradních pozemků dle § 11a ve spojení s § 14 odst. 1 větou druhou a § 17 odst. 3 písm. b) zákona o půdě, a to pozemku parc. č.466/15–orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc a

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

pozemku parc. č. 1012/1- orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Hněvotín pro obec Hněvotín u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc. Podáním žalobkyně doručeným soudu dne 4. 9. 2020 učinila žalobkyně změnu žaloby rozšířením nároku o převod tzv. náhradních pozemků, a to pozemku parc. č. 211/103– orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, pozemku parc. č.957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc a dále pozemku parc. č.381/24 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, přičemž soud pravomocným usnesením č. j. 24C 46/2020-327 tuto změnu žaloby připustil a současně pro částečné zpětvzetí žaloby k pozemku parc. č. 1012/1- orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Hněvotín pro obec Hněvotín u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc řízení částečně zastavil.

2. Žalobkyně uplatňuje svůj nárok jako oprávněná osoba podle ust. § 4 odst. 2 písm. c) zák. č. 229/1991 Sb. jakož závětní dědička-praneteř Jany Nesselové, r.č. 205706/074, posledně bytem Plzeňská 1925/218, Praha 5- Smíchov, zemřelé dne 13.7.2011, manželky Ing. Viléma Nessela, r.č.120923/963, posledně bytem Plzeňská 1925/218, Praha 5-Smíchov, zemřelého 13.8.1999, a to na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2.12.2011, č.j. 32 D 892/2011-65, které nabylo právní moci dne 2.12.2011. Jana Nesselová nabyla mimo jiného i nárok na vydání pozemků a náhrady za pozemky podle zákona o půdě po svém zemřelém manželovi Ing. Vilému Nesselovi na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 3.6.2000, č.j. 18 D 1114/99-165, Nd 159/99, které nabylo právní moci dne 12.4.2000. Ing. Vilém Nessel, r.č.120923/963, uplatnil v zákonné lhůtě u příslušného pozemkového úřadu restituční nárok podle zákona o půdě na vydání pozemků a náhrady ke spoluvl. podílu id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí jako původní vlastník, dědic po svém otci JUDr. Vilému Nesselovi, nar. 10. června 1883, zemřelém 28.3.1947 a jeho bratrovi JUC Eduardu Nesselovi, nar. 23.8. 1881, zemřelém 5.1.1962, kdy splnil předpoklady podle § 6 odst. 1 písm. h) zákona o půdě a byl uznán oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 zákona o půdě. Ing. Vilém Nessel zároveň uplatnil i nárok na vydání pozemků a náhrady podle zákona o půdě ke spoluvl. podílu id. 5/36 vzhledem k celku po svém strýci JUC. Eduardu Nesselovi, nar. 23.8.1881, zemř. dne 5.1.1962, který zemřel bezdětný. Na základě usnesení Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962, v řízení o projednání jeho dědictví bylo rozhodnuto o připadnutí majetku JUC Eduarda Nessela jako odúmrt' čs. státu, a to z důvodu neexistence závěti a neexistence jeho zákonných dědiců. Občanský zákoník z r. 1950 neznal dědickou posloupnost v případě, že se jednalo o dítě předemřelého sourozence, v tomto případě Ing. Viléma Nessela, zemřelého 13.8.1999, syna JUDr. Viléma Nessela, zemřelého dne 28.3.1947, který byl bratrem JUC Eduarda Nessela, zemřelého 5.1.1962. Tento zákon znal pouze dědickou skupinu - rodiče a sourozence, nikoliv již děti sourozenců zůstavitele a dědická zákonná posloupnost pro dítě předemřelého sourozence byla stanovena až ust. občan. zák. č. 40/1964 Sb. Zákon č. 141/1951 Sb. upravoval další možný způsob nabytí dědictví, a to případ, že dědic žil se zůstavitelem ve společné domácnosti nejméně po dobu 1 roku před jeho smrtí. Tato skutečnost byla doložena do spisového materiálu pozemkového úřadu Ing. Vilémem Nessellem a následně žalobkyní, kdy Státní pozemkový úřad, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 se vyjádřil k oprávněnosti nároku žalobkyně ke spoluvlastnickému podílu id. 5/36 vzhledem k celku po zemřelém JUC Eduardovi Nesselovi, a to v svém přípisu ze dne 18.11.2014, zn. SPÚ 578704/2014-K. V něm uvedl, že nelze jakýmkoliv způsobem přenášet negativní dopady toho, že se nezachovala veškerá relevantní rozhodnutí na oprávněnou osobu a je třeba vycházet z tvrzení oprávněné osoby, že k přechodu na stát došlo v důsledku odmítnutí dědictví. Po tomto vyjádření již SPÚ od r. 2015 rozhodoval o vydání nároků žalobkyně - oprávněné osoby i ohledně restitučního nároku ke

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

spoluvlastnickému podílu id. 5/36 vzhledem k celku zemřelého JUC Eduarda Nessela. Dle výpisu z pozemkové knihy vl. č. 789 desk zemských k.ú. Smíchov a k.ú. Košíře, výpisu z pozemkové knihy vl.č. desk zemských 1304, 2981, 121 a 1967 k.ú. Smíchov a 781 k.ú. Košíře byla vyznačena národní správa podle dek.pr.č. 5/1945 Sb. u předmětných pozemků, čímž došlo k zamezení možnosti užívání předmětných nemovitostí vlastníky, i když nedošlo k přechodu vlastnického práva na základě tohoto postupu státu do jeho vlastnictví. Již od doby prohlášení národní správy však byli původní vlastníci předmětných nemovitostí Ing. Vilém Nessel a jeho strýc JUC Eduard Nessel ve svých vlastnických právech k těmto nemovitostem omezeni, neboť s těmito již nemohli jako vlastníci jakkoliv nakládat. Jednalo se o tyto nemovitosti : dle stavu PK k. ú. Smíchov – stav. par.č.k. 4604, role č.k. 4605, stav. parcely č.k. 4729, 4668, 4409, 4669, zahrady č.k. 4671, 4744 a 4730, role č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, část role č.k. 4748, lesní parcely č.k. 4757 a 4735, pastviny č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, louku č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdu č.k. 4012 a hřiště č.k. 4746, role č.k. 4672, 4739, 4773, 4743, les č.k. 4738, pastvinu č.k. 4736, stav parcely č.k. 4750 a 4702, role č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690 4691, 4692 a 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, pastviny č.k. 4609 a 4753, zahradu č.k. 4754, louku č.k. 4752, pastvinu č.k. 4756, role č.k. 799/11 a 799/12 a k.ú. Košíře louky č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, parcely součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7, pastvinu č.k. 6. Majetek Ing. Viléma Nessela i JUC Eduarda Nessela byl formálně znárodněn, nemohl však být knihovně přepsán, kdy k nápravě knihovního pořádku došlo až na základě Prohlášení ze dne 12.12.1961, původního vlastníka předmětných nemovitostí, oprávněné osoby podle zákona o půdě Ing. Viléma Nessela, kterým daroval spoluvl. podíl id. 1/36 vzhledem k celku nemovitostí do vlastnictví státu. Toto jeho prohlášení o daru bylo schváleno dne 21.12.1961 pod č.j. Fin 3-dar-408/61 Finančním odborem ONV v Praze 5. Spoluvlastnický podíl id. 5/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí zemřelého JUC Eduarda Nessela přešel do vlastnictví čs. státu ke dni 5.1.1962 jako odúmrť na základě usnesení Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962. Původní vlastník a oprávněná osoba Ing. Vilém Nessel uvedl ve svém Prohlášení ze dne 3.9.1991, že byl spoluvlastníkem statku „Ladronka“ v Praze 5, Smíchov, Košíře. Od r. 1949 byl na něho a ostatní spoluvlastníky těchto pozemků činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků do vlastnictví čs. státu. Větší část předmětných pozemků byla zabrána výměrem ÚNV hl.m.Prahy č.j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18.1.1951 o výkupu zemědělské půdy dle zák.č. 46/48 Sb. Tento výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, která byla později rovněž zrušena. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna dle vládního nařízení č. 15/1959 Sb. na základě rozhodnutí Fin. odboru rady ONV Praha 5 č.j. Fin 3-88-325/59 ze dne 31.10.1960. Československý stát, zastoupený FO-ONV v Praze 5 neustále na spoluvlastníky předmětných pozemků naléhal, aby předali do vlastnictví státu i zbývající nemovitosti. V tomto období bylo dokonce vedeno trestní stíhání proti některým spoluvlastníkům či členům jejich rodin, kdy tato situace vyvolávala u ostatních spoluvlastníků značné obavy. Všichni spoluvlastníci bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísní, protože se svým vlastnickým právem předmětných pozemků nemohli žádnou formou nakládat, využívat jakýmkoliv způsobem svých vlastnických práv u těchto pozemků a přitom po nich bylo vyžadováno placení různých dávek, na což neměli finanční prostředky. Za této obtížné politické a sociální situace nezbylo Ing. Vilému Nesselovi nic jiného než darovat svůj spoluvl. podíl id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí do vlastnictví čs. Státu.

3. Ing. Vilém Nessel, původní oprávněná osoba podle zákona o půdě, uplatnil restituční nárok podle zákona o půdě již v r. 1992 pod č.j. PÚ 1107/92, kdy on se nápravy a zmírnění křivdy, kdy se již v plném rozsahu nedočkal. Jeho právní nástupci věřili v nápravu a zmírnění křivd, nicméně bohužel více než po 29 letech nebyla ze strany státu tato křivda způsobená jemu a následně jeho právním nástupcům zcela napravena, a to ani vydání náhrady v odpovídající výši za pozemky, o

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

kterých rozhodla žalovaná, že se oprávněné osobě nevydají. Do současné doby není o uplatněném restitučním nároku Ing. Viléma Nessela ke spoluvl. podílu id. 1/36 vzhledem k celku zcela rozhodnuto, neboť doposud neobdržela žalobkyně od žalované sdělení o jeho ukončení a ohledně restitučního nároku žalobkyně ke spoluvl. podílu id. 5/36 vzhledem k celku po zemřelém JUC Eduardu Nesselovi je restituční řízení pouze na počátku svého vyřízení. Žalovaná nesprávně stanovila charakter pozemků podle jejich označení v identifikaci parcel ze dne 17.12.1992, v důsledku čehož tyto pozemky nesprávně ocenila, a proto do dnešního dne eviduje restituční nárok žalobkyně v nesprávné výši. Žalobkyně a její právní předchůdkyně se od roku 2006 účastnily veřejných nabídek náhradních pozemků vyhlašovaných žalovanou. Do veřejné nabídky náhradních pozemků se přihlásila žalobkyně a její právní předchůdci celkem 6x do r. 2012, kdy se snažila za svůj restituční nárok získat náhradní pozemek, ale pouze v některých případech byla úspěšná. Následně se žalobkyně dozvěděla o skutečnosti, že její restituční nárok není řádně oceněn v souladu s požadavky zákona a související judikatury Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR navzdory jejím výzvám o nápravu, nicméně bez efektivního výsledku. Tímto svým jednáním tak žalovaná nadále prohloubila a stále prohlubuje křivdy způsobené žalobkyní a jejím právním předchůdcům za minulého režimu. Žalobkyně se proto obrátila na žalovanou přípisem ze dne 19.12.2019 - předžalobní výzvou podle ust. § 142a o.s.ř., která jí byla dne 20.12.2019 doručena, aby i její restituční nárok zaevidovala ve správné výši, přičemž žalobkyně odkázala i na konkrétní územně plánovací dokumentaci platnou k datu přechodu vlastnického práva k pozemkům odňatým její rodině na stát, jakož i na účel vyvlastnění některých odňatých pozemků, které byly výslovně vyvlastněny za účelem výstavby. K této své výzvě žalobkyně připojila i znalecký posudek vypracovaný prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. ze dne 21.10.2019, č. 529/24/2019 ve snaze docílit nápravu léta trvajícího nezákonného stavu, a proto tímto způsobem nahradila činnost žalované. Znaleckým posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. byly oceněny nevydané pozemky v souladu s platnou judikaturou na celkovou částku ve výši 63 017 226,- Kč, což odpovídá restitučnímu nároku žalobkyně ve výši 5.161.164,- Kč / vyčerpaný nárok žalobkyně činil 13 426,72 Kč/. Při uvedeném ocenění bylo postupováno dle konstantní judikatury odkazující na stavební charakter pozemků, které byly po přechodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské, ale vykoupěny byly za účelem výstavby. Žalovaná však toto své porušení povinnosti nenapravila. Dle ocenění vypracovaného žalovanou při zohlednění podílu žalobkyně na odňatých pozemcích vyčíslených žalovanou, vychází skutečný nárok žalobkyně na mnohonásobně vyšší částku než žalovanou evidovaný nárok žalobkyně 211.883,55 Kč a u její právní předchůdkyně Jany Nesselové částkou 39.304,31 Kč. V součtu tak byl nárok žalobkyně oceněn celkovou částkou ve výši 251.187,86 Kč, ze kterého byla žalovanou vyplacena žalobkyni částka 13.436,72 Kč, takže zůstatek nároku žalobkyně dle názoru žalované činí 237.751,14 Kč. Skutečný neuspokojený nárok žalobkyně ke dni podání žaloby po odpočtu vyplacené částky 13.436,72 Kč je tedy ve výši 5.147.727,28 Kč, po zaokrouhlení dále 5.147.727,- Kč. Žalovaná, která nesprávně ocenila restituční nárok žalobkyně a jejích právních předchůdců, se dopouští svévole a liknavého přístupu, když v důsledku nesprávně stanovené výše restitučního nároku tak znemožňuje efektivní účast oprávněných osob ve veřejných nabídkách pozemků vhodných k převodu. Tudíž jediným prostředkem proti svévoli žalované spočívající v odmítání zaevidování skutečného nároku žalobkyně a jeho uspokojení regulérním způsobem ve veřejných nabídkách je proto podání žaloby. Žalobkyně rozsah a výši restitučního nároku dovozuje z uvedených rozhodnutí: Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97, k.ú. Smíchov ze dne 1.8.1997, potvrzeného rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1940/97, k.ú. Smíchov ze dne 9.9.1997, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99, k.ú. Smíchov ze dne 16.4.1999, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 580/01, k.ú. Smíchov ze dne 27.2.2001, Hlavního města Prahy,

Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 607/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 608/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3000/01, k.ú. Smíchov ze dne 29.10.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3226/01, k.ú. Smíchov a Košíře ze dne 23.11.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 718/02, k.ú. Smíchov ze dne 7.3.2002, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03, k.ú. Smíchov ze dne 29.4.2003, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03, k.ú. Smíchov ze dne 20.5.2003, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 734/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.3.2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.11.2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05, k.ú. Smíchov ze dne 12.5.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05, k.ú. Smíchov ze dne 26.10.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05, k.ú. Smíchov ze dne 16.11.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06, k.ú. Košíře ze dne 20.3.2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06, k.ú. Smíchov ze dne 31.5.2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2440/07, k.ú. Smíchov ze dne 18.10.2007, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1107/92/3, k.ú. Smíchov ze dne 9.12.2009, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11, k.ú. Smíchov ze dne 6.10.2014, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15, k.ú. Smíchov ze dne 27.4.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/16, k.ú. Smíchov ze dne 10.6.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/18, k.ú. Smíchov ze dne 8.10.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/19, k.ú. Smíchov ze dne 20.11.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/20, k.ú. Smíchov ze dne 8.7.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/21, k.ú. Smíchov ze dne 21.9.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/24, k.ú. Smíchov ze dne 14.6.2017, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/25, k.ú. Smíchov ze dne 21.5.2018, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/26, k.ú. Košíře ze dne 14.6.2018, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/27, k.ú. Smíchov ze dne 24.10.2018, a Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/29, k.ú. Smíchov ze dne 12.2.2019. Hodnota shora požadovaných pozemků žalobkyně a jejich charakter nevytváří zákonnou překážku, která by bránila vydání těchto náhradních pozemků žalobkyni. Ve vztahu k námitkám žalované, která popírala rozsah nároku žalobkyně v návaznosti na odúmrt' po JUDr. Eduardu Nesselovi, žalobkyně odkázala na ústavní nálezy IV. ÚS 96/94 a následující skutečnosti, z nichž vycházel i příslušný správní orgán, který uznal při posuzování restitučního nároku oprávnění žalobkyně i v návaznosti na tento titul.

4. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby, a to prioritně ve vztahu k tvrzení žalobkyně ohledně liknavého a svévolného postupu žalované v rámci uspokojení restitučních nároků žalobkyně a jejich právních předchůdců, když současně tato otázka musí být dle rozhodovací praxe soudů zkoumána vždy individuálně a dle okolností každého případu. Namítala správnost svého ocenění nevydaných pozemků spočívající převážně v preferování zemědělského charakteru odňatých pozemků s odkazem na zpracovaný znalecký posudek Ing. Pavla Pelce vč. všech dodatků, dále poukazovala na nečinnost oprávněné osoby od r. 2012 při účasti ve veřejných nabídkách

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

náhradních pozemků, přičemž doložila výši zůstatku restitučního nároku žalobkyně ke dni 14. 4. 2020 ve výši 203 557,18 Kč. Následně v souvislosti se zpracování dodatku č. 1 k posudku Ing. Pavla Pelce tvrdila, že administrativní cena oceňovaných pozemků činila dokonce celkem 12 146 697,33 Kč k letům 1960, 1961 a 1962, přičemž nárok žalobkyně vyčíslila ve výši 1 015 545 Kč, a to s odkazem na učiněnou korekci v souvislosti s upřesněním stavební a nestavební části a jejich přecenění u posuzovaných pozemků. S ohledem na stav terénních úprav u pozemků Pk 4673, 4741, 4746 a 4742 v kat. úz. Smíchov, které neumožňovaly pro jejich nepovolenost stavební výstavbu, došlo až 17. 10. 1973 k této výstavbě a trvalému uvedení do provozu hřiště ragby na PK 4673 a 474, a to ve vztahu ke stavebnímu povolení ze dne 20. 4. 1979, proto tyto pozemky znalec ocenil jako zemědělské, dále pak u PK 4261 v kat. úz. Smíchov byla sice stavba dočasně povolena, ale v rozporu s územně plánovací dokumentací byla následně odstraněna, ani u této dočasné stavby tedy nemohlo dojít ke změně charakteru pozemku k přechodu na stát, když navíc ani v letech 1948, 1964 a 1971 tyto pozemky nepřipouštěly výstavbu ani rodinných a bytových domů, proto je ocenil jako zemědělské. U PK 4748 v kat. úz. Smíchov znalec, byť vycházel z posudku prof. Schneiderové Heralové, zjistil, že o nevydaných částech pozemku bylo rozhodováno duplicitně, zřejmě kvůli opomenutí původního rozhodnutí, tudíž není u tohoto pozemku možné výměry počítat, když většina výměry tohoto pozemku byla vydána v naturální podobě a převážná část nevydané výměry byla zastavěna stavbou občanské vybavenosti (trafostanicí) a přístupovou cestou, tudíž tuto část znalec ocenil jako stavební charakter pozemku. Zbývající část nevydané výměry ocenil jako zemědělskou. Tam kde shledal stavební charakter pozemků u dřívějšího posuzování jejich ceny ve svém posudku, nakonec neuplatnil žádné srážky, použil u některých pozemků korekci výpočtů dle BPEJ vč. případných srážek dle oceňovací vyhlášky. Žalovaná popírala správnost použití regulačních plánů Státní regulační komise, když tyto mohly být platnou územně plánovací dokumentací jen do 1. 1. 1959, kdy nabyt účinnosti nový zákon o územním plánování a výstavbě obcí č. 84/1958 Sb. Již od 1. 6. 1950 se předpokládá vznik nové závazné a platné územně plánovací dokumentace předvídané v zák. č. 280/1949 o územním plánování a výstavbě obcí ve spojení s vl. nař. č. 93/1950 Sb. o výstavbě obcí v rozhodné době r. 1960-1961. V uvedeném období se stavebním pozemkem rozumělo místo vymezené územním rozhodnutím k zastavění, tudíž změna charakteru pozemků mohla právně nastat pouze na zákl. vydání územního rozhodnutí. Žalobkyně však neprokazuje vydání jednotlivých územních rozhodnutí umožňující ch zastavění odebraných pozemků před jejich přechodem na stát, neprokazuje v podstatě stavební charakter pozemků při jejich přechodu na stát vč. jakéhokoliv záměru tyto pozemky zastavět. Značná část plánů Státní regulační komise pro Prahu a okolí zůstala pouze ve stádiu příprav, zejm. kvůli válečnému nedostatku a postupnému zákazu výstavby a obecně plánování. Nová územně plánovací dokumentace z místní úrovně se vytvářela až v letech 1950-1961. Žalovaná namítala, že se znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D. řádně nezabývala důvodností aplikace všech srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Ke vhodnosti vydání náhradních pozemků žalovaná uvedla, že z důvodu nařízení předběžného opatření k pozemku parc. č. 466/15 v kat. úz. Bystrovany při jeho současném ocenění v částce 76 220 Kč a dále k jeho nevhodnosti z důvodu jeho určení k výstavbě, resp. zastavění, pozemek nebude možné zemědělsky obhospodařovat, nelze tento pozemek žalobkyni tedy vydat. V uvedeném odkázala na územní rozhodnutí č. 66/2016 vedené pod č.j. SMOL/111616/2016/OS/US/Zb ze dne 25. 5. 2016, kdy toto rozhodnutí bylo prodlouženo do 31. 5. 2023. Svoje stanovisko ohledně možného vydání tohoto náhradního pozemku změnila žalovaná u jednání dne 24. 1. 2022, když odkázala na aktuální změny ohledně zpracované stavební projektové dokumentace oproti původnímu stavebnímu záměru, tato změna byla předložena i orgánu příslušnému ve stavebním řízení a spočívá ve vynětí tohoto pozemku z původního záměru. Ve vztahu k převoditelnosti uplatněných pozemků, a to pozemku parc. č. 211/103– orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec při ocenění 31 747,65 Kč, pozemku parc. č. 957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní

fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc při ocenění 38 070 Kč a pozemku parc. č.381/24 –orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec při ocenění 23 319,50 Kč neměla žalovaná námitky, kdy všechny tyto pozemky ze zákonného hlediska považuje za převoditelné.

5. Níže provedenými důkazy bylo v řízení prokázáno, že:

- Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 o pozůstalosti po Janě Nesselové, č.j. 32 D 892/2011- 65, které nabylo právní moci dne 2.12.2011, a Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5, č.j. 32 D 892/2011-73 ze dne 2. 12. 2011, Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 o pozůstalosti po Ing. Vilému Nesselovi, č.j. 18D 1114/99-165, Nd 159/99, které nabylo právní moci dne 12.4.2000, prohlášením Kateřiny Princové ze dne 2.12.2011, oddacím listem žalobkyně ze dne 10.7.2003, rodným a křestním listem ze dne 25.1.1917 Ing. Viléma Nessela, nar. 23.9.1912, křestním a rodným listem ze dne 18.1.1939 JUDr. Viléma Nessela, nar.10.6.1983, úmrtním listem ze dne 18.2.1991 JUDr. Viléma Nessela, zemř. 28.3.1947, usnesením Státního notářství pro Prahu 5 č.j. 5 D 97/62 ze dne 13.4.1962, které nabylo právní moci dne 3.5.1962 ve věci projednání dědictví po JUC Eduardu Nesselovi, zemř. 5.1.1962, úmrtním listem JUC Eduarda Nessela, zemř. 5.1.1962, výpisem z matriky narozených z Archivu Hlavního města Prahy ze dne 13.3.1991, č.j AMP-816/91 ohledně JUC Eduarda Nessela, nar. 23.8.1881, rozhodnutím Finančního odboru Obvodního národního výboru v Praze 5 ze dne 31.10. 1960, č.j. Fin 3-88-325/59 , ze dne 2. 10. 1968, č. j. Fin 3 – SM 69/68 – Prok , dohodou o vydání věci ze dne 23. 9.1992, čestným prohlášením Ing. Viléma Nessela ze dne 3. 9. 1991 a ze dne 12.12.1961, č.j. Fin 3-dar-408/61, přijatého čsl. státem ke dni 21.12.1961, přípisem zn. SPÚ 578704/2014-K. ze dne 18.11.2014, výpisem z pozemkové knihy vl. č. 789 desk zemských a z výpisu z pozemkové knihy vl. č. desk zemských 121, 1304, 1967 a 2981 kat. úz. Smíchov a 781 kat. úz. Košíře - žalobkyně nabyla restituční nároky jakožto závětní dědička-praneteř Jany Nesselové, r.č. 205706/074, zemřelé dne 13.7.2011, manželky Ing. Viléma Nessela, r.č.120923/963, zemřelého 13.8.1999, a to na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2.12.2011, č.j. 32 D 892/2011-65, které nabylo právní moci dne 2.12.2011. Právní předchůdkyně žalobkyně Jana Nesselová nabyla mimo jiného i nárok na vydání pozemků a náhrady za pozemky podle zákona o půdě po svém zemřelém manželovi Ing. Vilému Nesselovi na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 3.6.2000, č.j. 18 D 1114/99-165, Nd 159/99, které nabylo právní moci dne 12.4.2000. Předmětem tohoto dědictví se staly mimo jiné : 1/36 pozemků parc. č. 5 – ostatní plocha, parc. č. 6 – ostatní plocha a parc. č. 25/3 ostatní plocha, zaps. na LV č. 1317 pro obec Praha a kat. úz. Košíře, 1/36 pozemků č. parc. 4678 – ostatní plocha, 4679/1 – ostatní plocha, 4748/1- orná půda, 4761/1- lesní pozemek a 4761/3 – ostatní plocha zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 2820 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků č.parc. 4011 -ostatní plocha, 4012/1- ostatní plocha, 4012/2 – ostatní plocha, 4012/3 – ostatní plocha, 4733/2 – lesní pozemek, 4735 – lesní pozemek, 4744 – lesní pozemek, 4745 – ostatní plocha, 4747 – lesní pozemek, 4756- ostatní plocha, 4757 – lesní pozemek, 4758 - lesní pozemek, 4759/1 – lesní pozemek, 4759/2 – ostatní plocha, 4760 - lesní pozemek a 4761/2 – lesní pozemek zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 3100 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků č. parc. 4261/152 - ostatní plocha, 4684/4 – ostatní plocha, 4684/5 - ostatní plocha, 4684/6 – ostatní plocha, 4688/5 – ostatní plocha a 4812 – orná půda zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 3150 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, nárok podle § 11 odst. 2 zák. č. 229/91 Sb. o půdě na náhradní pozemky za nevydané pozemky v k.ú. Smíchov, oceněný částkou 8 230,70 Kč, nárok na vydání pozemků č.parc. 4680/1, 4681/1, 4682/1,

4683/1, 4685/1, 4686/1, 4688/1, 4690/1 a 4691/1 v k.ú. Smíchov, na základě rozhodnutí Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 30. 9. 1999, zn. PÚ1185/99, kterým byla schválena dohoda mezi povinnou organizací IROP a restituenty, mezi jinými i zůstavitelem, dům č.p. 1925, postavený na pozemku č. parc. 4598, s pozemky č. parc. 4598 - zastavěná plocha, 4599 - zastavěná plocha s garáží, která dosud není zapsaná v katastru nemovitostí a 4600 - zahrada včetně venkovních úprav a trvalých porostů, nemovitosti jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 2051 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 18/648 pozemku parc. č. 4721-ostatní plocha, který je zapsán v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha - město na listu vlastnictví č. 417 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemků č. parc. 4714/1 - ostatní plocha, 4714/2 - zastavěná plocha bez garáže, 4715 - ostatní plocha, 4716/1 - ostatní plocha, 4716/2 - ostatní plocha a 4716/3 - zastavěná plocha (bez stavby), nemovitosti jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 3003 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4753 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3001 u Katastrálního úřadu Praha – město, pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemku parc. č. 4748/4 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2896 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4669 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2938 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 6/129 pozemků parc. č. 4261/170 - ostatní plocha, 4676 - ostatní plocha a 4677 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 415 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4750 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3096 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 324/1512 pozemku parc. č. 4717 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 418 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků parc. č. 4673/1 - ostatní plocha, 4725-ostatní plocha a 4726 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 2981 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov.

- Za svého života Ing. Vilém Nessel, r.č.120923/963 uplatnil v zákonné lhůtě u příslušného pozemkového úřadu restituční nárok podle zákona o půdě na vydání pozemků a náhrady ke spoluvlastnickému podílu id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí jako původní vlastník, dědic po svém otci JUDr. Vilému Nesselovi, nar. 10. června 1883, zemřelém 28.3.1947 a jeho bratrovi JUC Eduardu Nesselovi, nar. 23.8. 1881, zemřelém 5.1.1962, kdy splnil předpoklady podle § 6 odst. 1 písm. h) zákona o půdě a byl uznán oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 zákona o půdě. Ing. Vilém Nessel zároveň uplatnil i nárok na vydání pozemků a náhrady podle zákona o půdě ke spoluvlastnickému podílu id. 5/36 vzhledem k celku po svém strýci JUC. Eduardu Nesselovi, nar. 23.8.1881, zemř. dne 5.1.1962, který zemřel bezdětný. Na základě usnesení Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962, v řízení o projednání jeho dědictví bylo rozhodnuto o připadnutí majetku JUC Eduarda Nessela jako odúmrtí čs. státu, a to z důvodu neexistence závěti a neexistence jeho zákonných dědiců. Předmětem odúmrtí se staly nemovitosti ve vl. č. 2845 poz, kn. pro kat. úz. Smíchov a dále 5/36 vzhledem k celku nemovitosti zaps. ve vl. č. 1967, 2981, 781, 789, 1304 a 121 pro kat. úz. Smíchov. Státní pozemkový úřad se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 se vyjádřil k oprávněnosti nároku žalobkyně ke spoluvlastnickému podílu id. 5/36 vzhledem k celku po zemřelém JUC Eduardovi Nesselovi, a to v svém přípisu ze dne 18.11.2014, zn. SPÚ 578704/2014-K dotýkajícího se podílu k pozemkům velkostatku „Laktonka“. Z prohlášení Ing. Viléma Nessela ze dne 12.12.1961 se podává, že označené nemovitosti v kat. úz. Smíchov vč. 1/36 nemovitostí v kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře jím byly postoupeny na československý stát se vším příslušenstvím a se všemi právy a československý stát tyto nemovitosti přijal do svého vlastnictví. Vilém Nessel byl před

postoupením vlastnictví na čs. stát vlastníkem nemovitosti zapsané ve vložce č. 2307 pozemkové knihy katastrálního území Smíchov s domem č.p. 1923, stavební parcelou č.k. 4604 a rolí č. kat. 4605; dále ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 789 desk zemských v katastru Smíchova s domy čp. 120, 118 a 119 se stav. parcelami č.k. 4729, 4668, 4409 a po zbořeném domě čp 757 stav. parcelou č.k. 4669, zahradami č.k. 4671, 4744 a 4730, rolemi č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, částí role č.k. 4748 po přechodu zbytku této role do vlastnictví státu podle vl. nař. č. 15/59 Sb., s lesními parcelami č.k. 4757 a 4735, pastvinami č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, loukou č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdou č.k. 4012 a hřištěm č.k. 4746; v téže vložce katastru Košíře: s loukami č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7; ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 1304 desk zemských kat. území Smíchov s rolemi č.k. 4672, 4739 a 4773, se zahradou č.k. 4743, lesem č.k. 4738 a pastvinou č.k. 4736; 4) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 2981 poz. knihy kat. území Smíchov se stav. parcelou č.k. 4750 po zbořeném domě čp. 2579, stav. místem č.k. 4702, rolemi č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725 a 4726, s pastvinami č.k. 4609, 4753, zahradou č. k. 4754 a loukou č.k. 4752; 5) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 121 a 1967 poz. knihy kat. území Smíchov s pastvinou č.k. 4756, rolemi č.k. 799/11 a 799/12; 6) ideální 1/36 nemovitostí zapsané ve vl. č. 781 poz. knihy kat. území Košíře s pastvinou č.k. 6.

- prohlášením Ing. Viléma Nessela ze dne 3. 9. 1991 - převod nemovitostí v kat. úz. Smíchov a Košíře byl učiněn v tísni, když původní vlastník byl spoluvlastníkem zemského deskového statku „Lakronka“, od r. 1949 byl na všechny spoluvlastníky činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků na čs. Stát, větší část byla zabrána výměrem ÚNV hl. m. Prahy, č. j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18. 1. 1951, nicméně tento výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, rovněž později zrušené. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna, nicméně čs. stát neustále na spoluvlastníky naléhal, aby předali i zbývající část spoluvlastníkům či členům jejich rodin, což vyvolávalo u ostatních spoluvlastníků značné obavy, všichni bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísni, neboť se svým vlastnictvím nemohli žádnou formou nakládat a využívat svých práv. Za této situace vlastníkům nezbylo než v tísni nemovitosti darovat či odmítnout dědictví. V pozemkové knize vl. č. 789 desk zemských a v pozemkové knize vl. č. desk zemských 121, 1304, 1967 a 2981 kat. úz. Smíchov a 781 kat. úz. Košíře byla na těchto pozemcích vyznačena národní správa podle dekretu č. 5/1945 Sb, došlo k zamezení možnosti užívání předmětných nemovitostí vlastníky, i když nedošlo k přechodu vlastnického práva na základě tohoto postupu státu do jeho vlastnictví. Omezení se týkalo nemovitostí : dle stavu PK k. ú. Smíchov – stav. par.č.k. 4604, role č.k. 4605, stav. parcely č.k. 4729, 4668, 4409, 4669, zahrady č.k. 4671, 4744 a 4730, role č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, část role č.k. 4748, lesní parcely č.k. 4757 a 4735, pastviny č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, louku č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdu č.k. 4012 a hřiště č.k. 4746, role č.k. 4672, 4739, 4773, 4743, les č.k. 4738, pastvinu č.k. 4736, stav parcely č.k. 4750 a 4702, role č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692 a 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, pastviny č.k. 4609 a 4753, zahradu č.k. 4754, louku č.k. 4752, pastvinu č.k. 4756, role č.k. 799/11 a 799/12 a k.ú. Košíře louky č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, parcely součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7, pastvinu č.k. 6. Majetek Ing. Viléma Nessela i JUC Eduarda Nessela byl formálně znárodněn, nemohl však být knihovně přepsán, k nápravě knihovního pořádku došlo až na základě

Prohlášení Ing. Viléma Nessela ze dne 12.12.1961, kterým daroval spoluhl. podíl id. 1/36 nemovitostí vzhledem k celku do vlastnictví státu. Toto jeho prohlášení o daru bylo schváleno dne 21.12.1961 pod č.j. Fin 3-dar-408/61 Finančním odborem ONV v Praze 5. Původní vlastník a oprávněná osoba Ing. Vilém Nessel uvedl ve svém Prohlášení ze dne 3.9.1991, že byl spoluvlastníkem statku „Ladronka“ v Praze 5, Smíchov, Košíře. Od r. 1949 byl na něho a ostatní spoluvlastníky těchto pozemků činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků do vlastnictví čs. státu. Větší část předmětných pozemků byla zabrána výměrem ÚNV hl. m. Prahy č.j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18.1.1951 o výkupu zemědělské půdy dle zák.č. 46/48 Sb. Uvedený výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, která byla později rovněž zrušena. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna dle vládního nařízení č. 15/1959 Sb. na základě rozhodnutí Fin. odboru rady ONV Praha 5 č.j. Fin 3-88-325/59 ze dne 31.10.1960. Československý stát, zastoupený FO-ONV v Praze 5 neustále na spoluvlastníky předmětných pozemků naléhal, aby předali do vlastnictví státu i zbývající nemovitosti. V tomto období bylo dokonce vedeno trestní stíhání proti některým spoluvlastníkům či členům jejich rodin, kdy tato situace vyvolávala u ostatních spoluvlastníků značné obavy. Všichni spoluvlastníci bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísní, protože se svým vlastnickým právem předmětných pozemků nemohli žádnou formou nakládat, využívat jakýmkoliv způsobem svých vlastnických práv u těchto pozemků a přitom po nich bylo vyžadováno placení různých dávek, na což neměli finanční prostředky. Za této obtížné politické a sociální situace nezbylo Ing. Vilému Nesselovi nic jiného než darovat svůj spoluhl. podíl id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí do vlastnictví čs. Státu. Rozhodnutím Finančního odboru Obvodního národního výboru v Praze 5 ze dne 31.10. 1960, č.j. Fin 3-88-325/59 došlo k vydání 7/9 nemovitostí – parc. č. kat. 4762, zaps. ve vl. č. 2981 p.k. Smíchov a parc. č. 4763 a 4764, zaps. ve vl. č. 789, jehož spoluvlastníky byly JUC Eduard Nessel v rozsahu 1/9 a 1/36 a Ing. Vilém Nessel v rozsahu 1/36.

- výpisem z pozemkového katastru – identifikace parcel ze dne 17. 12. 1992 – k tomuto datu byl čs. stát vlastníkem pozemků parc. č. 5, 6 a 25 v katastrálním území Košíře a pozemků parc. č. 4668, 4409, 4669, 4671, 4744, 4730, 4670, 4747, 4745, 4731, 4758, 4761, 4748, 4735, 4740, 4759, 4011, 4760, 4732, 4734, 4733, 4742, 4741, 4737, 4746, 4672, 4739, 4743, 4738, 4736, 4750, 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, 4609, 4753, 4754, 4752 a 4756 v katastrálním území Smíchov.
- rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97 ze dne 1.8.1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1940/97 ze dne 9.9.1997, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99 ze dne 16.4.1999, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 580/01 ze dne 27.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 607/01 ze dne 28.2. 2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 608/01 ze dne 28.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 3000/01 ze dne 29.10.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 3226/01 ze dne 23.11.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 718/02 ze dne 7.3.2002, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03 ze dne 29.4.2003, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03 ze dne 20. 5. 2003,

Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 734/04 ze dne 30. 3. 2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 2563/04 ze dne 30. 11. 2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 1365/05 ze dne 12.5.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 2549/05 ze dne 26 .10. 2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 3330/05 ze dne 16.11.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 992/06 ze dne 20. 3. 2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 1805/06 ze dne 31. 5. 2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 2440/07 ze dne 18. 10. 2007, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 1107/92/3 Smíchov ze dne 9. 12. 2009, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/11 ze dne 6.10.2014, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/15 ze dne 27.4.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/16 ze dne 10.6.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/18 ze dne 8.10.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/19 ze dne 20.11.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/20 ze dne 8.7.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/21 ze dne 21.9.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/24 ze dne 14.6.2017, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/2 ze dne 21.5.2018, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/26 ze dne 14.6.2018, Prohlášením o převodu nemovitostí na stát přijaté rozhodnutím FO ONV Praha 5 č.j. Fin 3-dar-408/61 ze dne 21. 12. 1961, rozhodnutím Fin. Odboru ONV Praha 5 č. j. Fin-3-88-325/59 ze dne 31. 10. 1960, rozhodnutím Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962- žalobkyni vznikly restituční nároky z jednotlivých titulů níže uvedených rozhodnutí a v uvedeném rozsahu:

původní vlastník	právní důvod přechodu na stát	PK	Katastrální území	Rozhodnutí SPÚ oWedně nevydání pozemku	ze dne	výměra celé původníPK parcely v m ²	výměra nevydané PK parcelv v m ²
Zalobkyně vlastní 5/36 nároku po Eduardu Nesselovi	Fin-3-88-325/59 31.10.1960	4762	Smíchov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	1020	1020
		4763	Stníčov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	1 767	1 767
		4764	Stníčov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	234	234
Zalobkyně vlastní 1/36 nároku po Vilému Nesselovi	Fin.3-dar-4480408/61 408/61 21. 12. 1961	4673 4741 4748	Smíchov Stníčov Smíchov	PÚ 1708/97 PÚ 1708/97 PÚ 1940/97 + PÚ 920/99 + PÚ 2440/07	1.8.1997 1.8.1997 9.9.1997 16.4.1999 18.10.2007	30867 2026 106575 53451	18563 29481 44104
		4732	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	2081	922
		4733	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	5060	2934

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

		4734	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	2864	99
		4761	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	12213	629
		4705	Smíchov	PÚ 607/1	28.1.2001	755	220
		4706	Smíchov	PÚ 607/1	28.1.2001	615	197
		4746	Smíchov	PÚ 608/01	28.2.2001	11046	10496
		4707	Smíchov	PÚ 3000/01	29.10.2001	586	233
		4011	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	398	347
		4691	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	467	312
		4692	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	534	117
		4670	Smíchov	PÚ 718/02 + PÚ 2563/04	7.3.2002 30.11.2004	4400	1 890
		4688	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003		
		4689	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003		
		4690	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003		
		4684	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4685	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4686	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003	5640	2527
		4687	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4680	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4681	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4682	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4683	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4675	Smíchov	PÚ 734/04	30.3.2004	518	612
		4671	Smíchov	PÚ 2563/04	30.11.2004	2356	468
		4609	Smíchov	PÚ 1365/05	12.5.2005	114	114
		4611	Smíchov	PÚ 1365/05	12.5.2005	470	470
		4409	Smíchov	PÚ 2549/05	26.10.2005	2521	2521
		4012	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	273	114
		4702	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	567	567
		4762	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	1020	1020
		4763	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	1 767	1 767
		4764	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	234	234
		4697	Smíchov	PÚ 1805/06	31.5.2006	1047	1047
		4708	Smíchov	PÚ 2440/07	18.10.2007	152	152
		4709	Smíchov	PÚ 2440/07	18.10.2007	449	449
		4672	Smíchov	PÚ 1107/92/3	9.12.2009	38261	11124
		25	Košíře	PÚ 3226/01	23.11.2001	5546	268
		5	Košíře	PÚ 992/06	20.3.2006	739	739
Žalobkyně vlastní 5/36 nároku po Eduardovi Nesselovi	odúmrt' 5 D 97/62 J.Ue. Eduard Nessel ke dni 5.1.1962	25	Košíře	PÚ 1107/92/26	14.6.2018	5546	5546

původní vlastník	právní důvod přechodu na stát	PK	Katastrální území	Rozhodnutí SPÚ ohledně nevydání pozemku	ze dne	výměra celé původníPK parcely v m ²	výměra nevydané PK parcely v m ²		
		5	Košíře	PÚ 1107/92/26	14.6.2018	739	418		
		4672	Smíchov	PÚ 1107/92/15 + PÚ 1107/92/21	27.4.2014 21.9.2016	38261	11 899		
		4673	Smíchov	PÚ 1107/92/15 +PÚ 1107/92/20	27.4.2015 8.7.2016	30867	17223		
		4675	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	912	730		
		4676	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015				
		4741	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	2026	934		
		4746	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	11 046	10496		
		4732	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	2081	922		
		4733	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	5060	2975		
		4734	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	2864	99		
		4756	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	4732	2010		
		4261	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	53451	44095		
		4409	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	2521	2521		
		4609	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	114	114		
		4611	Smích ov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	470	470		
		4697	Smích ov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	1047	1047		
		4702	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	567	567		
		4707	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	586	222		
		4708	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	152	152		
		4709	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	449	449		
		4753	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	1138	23		
		4670	Smíchov	PÚ 1107/92/19	20.11.2015	4400	1936		
		4748	Smíchov	PÚ 1107/92/20	8.7.2016	106575	14610		
		4671	Smíchov	PÚ 1107/92/21 +PÚ 1107/92/25	21.9.2016 21.5.2018	2356	549		
		4680	Smích ov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017	5640	3312		
		4681	Smích ov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4682	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4683	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4684	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4685	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4686	Smíchov	PÚ 1107/92/24 +PÚ 1107/92/27	14.6.2017 24.10.2018				
		4687	Smích ov	PÚ 1107/92/24 +PÚ 1107/92/27	14.6.2017 24.10.2018				
		4688	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4689	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4690	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017				
		4011	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018			398	398
		4012	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018			273	273
		4692	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	534	117		
		4705	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	755	216		

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

4706	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	615	195
4761	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	12213	749
4742	Smíchov	PÚ 1107/92/29	12.2.2019	965	151

- žádostmi Jany Nesselové ze dne 16. 11. 2006, 20. 7. 2006, 17. 9. 2007, 25. 6. 2009, kupní smlouvou ze dne 19. 11. 2006, 22. 3. 2007 a 22. 2. 2008, dále žalobkyně ze dne 24. 8. 2012, 24. 12. 2012, 5. 10. 2020 sdělením SPÚ z 16. 10. 2020, kupní smlouvou ze dne 17. 12. 2012 - žalobkyně a její právní předchůdci uplatnili svůj nárok na vydání náhradních pozemků v souvislosti s přiznaným restitučním nárokem v rámci veřejných nabídek náhradních pozemků, nicméně byly pouze nepatrně úspěšnými, když celková výše restitučního nároku byla žalovanou současně nesprávně oceněna, tudíž tato skutečnost bránila oprávněné osobě i v řádném a efektivním uspokojení
- přípisem žalované ze dne 9. 1. 2020 vč. doručky - žádost žalobkyně o řádné ocenění restitučních nároků bude předána k posouzení o přecenění na SPÚ, oddělení restitucí.
- přehledem nároků a plnění nároků oprávněné osoby - ke dni 13. 3. 2019 byly vedeny žalovanou nároky pro Janu Nesselovou ve výši 39 304,31 Kč a pro žalobkyni ke dni 4. 3. 2019 ve výši 211 883,55 Kč se zůstatkem 198 446,83 Kč, dále ke dni 14. 4. 2020 ve výši 203 557,18 Kč
- přípisem SPÚ ze dne 18. 2. 2020 vč. doručky vč. příloh- žalovaná popírá možnost pro účely ocenění nevydaných pozemků využít regulačních a zastavovacích plánů z 30. let minulého století jakožto platné územně plánovací dokumentace u pozemků odňatých v r. 1961 až 1962, současně namítá promlčení některých nároků
- žádostí právní zástupkyně žalobkyně o vyjádření k charakteru pozemků ze dne 14. 11. 2019 vč. doručky adresovanou Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy- zástupkyně žalobkyně požádala uvedený institut o sdělení, k jakému funkčnímu využití byly ke dni 31. 10. 1960 určeny pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely PK 4762, 4763 a 4764 v k.ú. Smíchov a ke dni 21. 12. 1961 pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely PK 4673, 4741, 4748, 4261, 4732, 4733, 4734, 4761, 4705, 4706, 4746, 4707, 4011, 4691, 4692, 4670, 4680-4690, 4675 a 4671.
- předžalobní výzvou ze dne 19. 12. 2019 vč. doručky - právní zástupkyně žalobkyně vyzvala žalovanou k zaevidování restitučního nároku žalobkyně ve správné výši bez zbytečného odkladu s odkazem na vypracovaný posudek prof. Ing. Renaty Schneiderové Heralové, Ph.D. s oceněním odňatých pozemků ve výši 5 161 164 Kč, když uvedený posudek vychází z územního plánu platného v době odnětí nevydaných pozemků. Uvedená výzva byla žalované doručena dne 20. 12. 2019.
- Sdělením Magistrátu města Olomouce, oboru stavebního ze dne 22. 5. 2020 a zprávou Obecního úřadu Bystrovany ze dne 18. 5. 2020, Územním rozhodnutím č. 66/2016 vč. PD, vyjádřením SPÚ ze dne 26. 8. 2015, rozhodnutím č. 52/2021 o změně územního rozhodnutí č. 66/2016 ze dne 6. 9. 2021, které nabylo právní moci dne 24. 9. 2021, sdělením SPÚ ze dne 26. 8. 2015, sdělením Magistrátu města Olomouce, stavebního odboru ze dne 30. 12. 2021, sdělením Obce Bystrovany ze dne 3. 1. 2022, sdělením East Park Olomouc a.s. ze dne 4. 1. 2022, sdělením Magistrátu města Olomouce, odboru dopravy a územního rozvoje ze dne 4. 1. 2022, žádostí o vydání změny rozhodnutí o umístění stavby a změně využití územní ze dne 10. 11. 2021 vč. plánu pro územní řízení, oznámením o zahájení změny územního rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022, sdělením East Park Olomouc a.s. ze dne 31. 1. 2022 – na základě územního rozhodnutí č. 66/2016, které nabylo právní moci dne 1. 7. 2016, Magistrát města Olomouce, odbor stavební, odd.

územně správní vydal územní rozhodnutí o umístění stavby a vydání územního rozhodnutí o změně využití území, kam byl začleněn i pozemek parc. č. 466/15 – orná půda v obci Bystrovany, kat. úz. Bystrovany, a to na základě žádosti BIA SERVICE a.s., přičemž dotčené plochy měly být zastavěny průmyslovými stavbami vč. napojení vystavěných areálů na nové inženýrské sítě a komunikace, pozemek parc. č. 466/15- orná půda v kat. úz. Bystrovany nebyl celý ani částečně vyloučen z převodu, jednalo se o pozemek určený k zastavění jinou průmyslovou stavbou, ne veřejně prospěšnou, na pozemek měla zasahovat část stavby a infrastruktury záměru „ BIA SERVICE Park Olomouc- Bystrovany „ dle územního rozhodnutí č. 66/2016 ze dne 25. 5. 2016 s prodloužením platnosti do 31. 5. 2023, pozemek nebyl určen k realizaci zeleně, veřejně prospěšných opatření, není dotčen předkupním právem obce. SPÚ souhlasil s odnětím částí předmětných pozemků ze ZPF a umístěním stavby na těchto pozemcích pod podmínkou, že nejpozději před vlastní realizací stavby budou pozemky dotčené touto stavbou majetkoprávně vypořádány, a to např. směnnou smlouvou, když pozemek parc. č. 466/15 je pronajatý třetí osobě nájmní smlouvou pro zemědělské účely pod č. 80N05/21. SPÚ však nevydal souhlas s realizací předmětné stavby do doby majetkoprávního vypořádání státních pozemků, a to směnou za jiný nezanedbaný zemědělsky obhospodařovaný pozemek, přičemž zatím nebylo k datu 30. 12. 2021 ani vydáno stavební povolení. Pozemek parc. č. 466/15 v kat. úz. Bystrovany byl dotčen stavebním záměrem v celé své ploše, není vyloučen z převodu na třetí osobu. Ke dni 4. 1. 2022 stavební činnost nijak nezasahovala do uvedeného pozemku, původně tento pozemek měl být součástí zastavitelné plochy Z18 s rozdílným způsobem využití, pozemek nebyl dotčen žádnou veřejně prospěšnou stavbou. Na základě žádosti o vydání změny rozhodnutí o umístění stavby a změně využití územní ze dne 10. 11. 2021 vč. připojeného plánu pro územní řízení bylo správním orgánem oznámeno zahájení změny územního rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022, jehož předmětem je změna napojení areálu na pitnou vodu a vodovodní řád vč. vynětí pozemku parc.č . 466/15 v kat. úz. Bystrovany ze stavebního záměru.

- znaleckým posudkem č. 2747-172/18 ze dne 26. 6. 2018 Ing. Milana Indry – znalec ocenil parc. č. 466/15 – ornou půdu o výměře 3 811 m² v kat. úz. Bystrovany částkou 76 220 Kč dle § 14 odst. 1 vyhl. č. 182/1988 Sb. ve znění pozd. prep. bez využití srážek dle přílohy 7 k vyhláše, kdy jednotková cena činí 20 Kč/m²,
- znaleckým posudkem č. 3387- 3/2021 ze dne 14. 1. 2021 Ing. Jana Sedláčka – znalec ocenil pozemky, a to pozemek parc. č. 211/103– orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc částkou 31 747,65 Kč, pozemek parc. č.957/1– trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc částkou 38 070Kč s tím, že pozemek je určen podle územního plánu k zastavení, nicméně nezohlednil charakter tohoto pozemku jako územní rezervu, pozemek parc. č.381/24 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc částkou 23 319,50 Kč
- revizním znaleckým posudkem č. 551/08/2021 ze dne 20 .5. 2021 prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D.vč. příloh– znalkyně ocenila náhradní pozemek parc. č.957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc o výměře 282 m² cenou 2 167,88 Kč oproti závěru tohoto ocenění Znaleckou kanceláří qdq services, s. r. o. pod č. 3387-3/2021, a to s odkazem na ust. § 14 odst. 4 vyhl. č. 316/1990 Sb. ve znění pozd. předp., přičemž se jedná o nezastavitelný

pozemek, který se podle platného územního plánu nachází v území vymezeném jako plochy zemědělské (N), přičemž dle koncepce nezastavěného území je dle ÚPD plocha vedena jako stabilizovaná plocha v nezastavěném území se zachování stávajícího využití, Na pozemku je dále vymezena územní rezerva pro plochu smíšenou obytnou (UR-30), proto z hlediska ocenění je nutné pozemek ocenit dle jeho současného hlavního využití dle platného územního plánu, nejedná se tedy o stavební pozemek, tento spíše rovinný pozemek je aktuálně využíván v souladu s uvedeným druhem pozemku – trvalý travní porost, k němuž je přístup možný přes přílehnou veřejnou částečně zpevněnou komunikaci. Pozemek leží mimo zastavěnou část kat. úz. Slavonín a obce Olomouc, nenachází se na něm žádné trvalé porosty, vlastníkem je ČR, vlastnické právo není omezeno věcným břemenem. Dle současných závěrů pro stavební právo se zaujímá stanovisko, že plochy územních rezerv jsou tedy teprve prověřovány, zda jsou vhodné pro rezervované využití, proto pozemky v těchto plochách územních rezerv nejsou podle platného územního plánu určeny k zastavění, k ocenění pozemku v územní rezervě nelze tedy využít § 14 odst. 1, ale s přihlédnutím k územnímu plánu, dle kterého je pozemek uveden v plochách zemědělských (N) a s přihlédnutím k druhu pozemku „trvalý travní porost“ je třeba použít pro ocenění § 14 odst. 4 s vymezením 10,25 Kč/1m² s uplatněním srážky, tedy s celkovým oceněním po zaokrouhlení 2 168 Kč.

- leteckými srovnávacími snímky r. 1966, 1975, 1988/89, 2019, částí projektové dokumentace z r. 1976, výňatkem z územního plánu r. 1964, 1971 a 1976, vyjádřením ÚMČPH 5, odboru výstavby z 28. 1. 2003, rozhodnutím o přidělení č. p. 2889, 2884, 2879, 3108, 2940, 2941, stavebním povolením z 4. 8. 1980, kolaudačním rozhodnutím z 19. 8. 1984, stanoviskem k výstavbě plánovacího odboru ONV ze dne 9.10.1967, legendou územních plánů platných k r. 1976, 1971, 1964 sdělením předsedy Komise pro výstavbu z 18. 9. 1967, kolaudačním rozhodnutím k tenisovému areálu z 5. 7. 1989, úz. rozhodnutím o umístění stavby tenisového areálu z 23. 6. 1980, územním rozhodnutím z 15. 11. 1960, sdělením městské části Praha 5, úřadu městské části ze dne 16. 10. 2020 – žalovaná uvedenými dokumenty prokazovala změnu charakteru minimálně části nevydaných pozemků až po jejich přechodu na stát bez přičinění původního vlastníka, když plán státní regulační komise předpokládal na PK parc. č. 4673, 4741, 4746, 4778, 4672, 4675 v kat. úz. Smíchov výstavbu rodinných domků v zahradách a komunikaci, nicméně k výstavbě na pozemcích parc. č. 4673, 4741, 4746 došlo až v letech 1988-89, a to výstavbou fotbalového a ragbyového hřiště a souvisejících provozních budov, dále pak u PK 4778 v kat. úz. Smíchov proběhla výstavba pouze rozvodny v r. 1976, u PK 4702 v k. ú. Smíchov oproti plánu Státní regulační komise určující zastavění tohoto pozemku rodinným domem došlo k výstavbě až po r. 1975 s dokončením do r. 1988/89, když územní plán z r. 1964 určoval tento pozemek k realizaci veřejné zeleně a teprve územní plán z r. 1971 a 1976 pozemek opětovně určil k zastavění, u PK 4672 a 4675 v k. ú. Smíchov byla realizována oproti výstavbě rodinnými domy se zahradami a přílehlými komunikacemi výstavba tenisových kurtů na základě rozhodnutí o umístění stavby tenisového areálu z 23. 6. 1980s provedením kolaudace dne 5. 7. 1989, u PK 4680-4680 v k. ú. Smíchov byla započata výstavba rodinných domů až v r. 1988/89, kdy kolaudačním rozhodnutím ze dne 9. 7. 1984 byla výstavba domu s přidělením č. p. 2889, 2884 a 2879 dokončena, k PK 4697 v k. ú. Smíchov nedošlo k výstavbě rodinným či bytovým domem se zahradou dle plánu Státní regulační komise, když územní plán z r. 1964 určoval pozemek pro veřejnou zeleně, až územním plánem z r. 1971 byla část pozemků určena v ploše sportoviště a bytové zástavby, v r. 1975 ještě na pozemcích žádná stavba nestála a tato byla postavena až na základě stavebního povolení dvojdomku z r. 1980, k PK 4261 v k. ú. Smíchov byl územním plánem z r. 1976 pozemek určen k zastavění obytnou zástavbou, kdy masivnější výstavba měla probíhat v rozmezí let

1975-1988/89, k PK 25 k. ú. Košíře oproti plánu Státní regulační komise předpokládajícího výstavbu rodinného domku v zahradě směrný územní plán z r. 1964 tento pozemek vymezoval v ploše ostatní zeleně, toto určení je naplněno doposud, dále pak bylo vydáno územní rozhodnutí 15. 11. 1960, na základě kterého bylo povoleno umístění a povolení výstavby transformovny Praha-Západ 110/22 kV na pozemku paarc.č. 4748 ve Smíchově, nicméně s odkazem na zastavovací plán

- znaleckým posudkem č. 1149-284/209 ze dne 19. 12. 2019 Ing. Zdeňka Bureše vč. příloh – uvedený znalec oceňoval odňaté pozemky odlišných restituentů v rámci k. ú. Hlubočepy, přičemž při ocenění stavebních pozemků vyházel z regulačního a zastavovacího plánu pro uvedenou část území Prahy, kdy k přechodu pozemků na stát došlo v únoru 1951, pro dané ocenění nepoužil srážky dle přílohy 7 oceňovací vyhlášky
- opatřením Útvaru hl. architekta hl. m. Prahy ze dne 20. 7. 1989 , protokolem o jednání u OS v Berouně pod č. j. 18C 13/2020 ze dne 24. 9. 2020 – ve věci žalobkyně Kateřiny Princové proti ČR, dále protokolem z jednání dne 5. 10. 2020 pod sp. zn. 20C 27/2020 u Os v Kolíně - SPÚ , ve věci o nahrazení projevu vůle- u jednání vypověděla znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D. , která odkázala na písemné vyhotovení znaleckého posudku č. 529/24/2019 ze dne 21.10. 2019, kdy shrnula ocenění pozemků rodiny Nesselových v kat. úz. Smíchov a Košíře, které přešly na stát k 31. 10. 1960, k datu 21. 12. 1961 a k datu 5. 1. 1962, přičemž tyto pozemky ocenila vždy k datu přechodu na stát dle vyhl. č. 316/90 Sb. ve znění § 14 odst. 1, jako pozemky stavební á 250 Kč/m² jak u k. ú. Smíchov, tak i k. ú. Košíře, které byly v době přechodu těchto pozemků na stát součástí hlavního města Prahy. Ostatní pozemky, které si zachovaly zemědělský charakter, byly oceněny dle § 14 odst. 3,4 oceňovací vyhlášky podle bonity půdy přidělené a evidované v KN k jednotlivým pozemkům. U stavebních pozemků neshledala důvod uplatnit srážky podle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Ke dni přechodu pozemků na stát nebyl k dispozici žádný relevantní územně plánovací podklad přijatý podle zákonných úprav z r. 1958, když podle Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy je evidována plánovací dokumentace přijatá po roce 1950 až v podobě směrného územního plánu hl. města Prahy 1964, který byl schválen 22. 4. 1964. Proto využila pro oceňování pozemků regulačních plánů státní regulační komise, které byly sice vydávány ve 30. letech minulého století, ale existují doklady o tom, že byly používány až do 60. let minulého století, kdy pak byly postupně nahrazovány územně plánovací dokumentací, která byla vydávána na základě zák. č. 84/1958 Sb. o územním plánování. Do doby jejich nahrazení byly regulační plány využívány, a to ještě po 1. 1. 1959, tedy za účinnosti zák. č. 84/1958 Sb. Z webových stránek, kde jsou regulační plány státní regulační komise zdigitalizovány a zveřejněny, lze činit příslušné výseky a využívat je, jsou v nich obdobně jako v současné době vyznačeny jednotlivé plochy určené k zastavění, určena typová zástavba, kterou lze v daném území realizovat, či jsou v ní vyznačeny nezastavitelné plochy označené různými barvami. Při zpracování znaleckého posudku využila i konzultanta ing. arch. Mihalčíka za účelem promítnutí těchto informací do jednoho mapového podkladu a odvození i určení zastavitelných a nezastavitelných částí nevydaných pozemků. V inkriminované době se jednalo o 3 regulační plány pro Smíchov, Smíchov a Motol a Košíře, na které odkazuje v písemném vyhotovení posudku. Písemný znalecký posudek dále vyhodnocuje dle uvedených tabulek rozdělení pozemků původního katastru na část stavební a nestavební v rozsahu nevydaných částí, a čísla, pod kterými jsou jednotlivé pozemky označeny s odkazem na mapovou přílohu znaleckého posudku, kde je rozkresleno, která konkrétní část původního pozemku byla určena k zastavění a která část zůstala pozemkem nezastavitelným. Nejdříve znalkyně v posudku oceňuje komplexně nevydanou pozemkovou parcelu bez ohledu na jednotlivé spoluvlastnické podíly původních vlastníků

a následně vyčleňuje tu část, která připadá na žalobkyni, tj. ideální spoluvlastnický podíl na původních parcelách původních vlastníků. Pozemkový úřad vydával svá rozhodnutí o nevydání parcel postupně, zdaleka nevypořádával vždy celou původní pozemkovou parcelu, ale často i jednu pozemkovou parcelu v dílčích částech vydával v několika rozhodnutích. I po přijetí regulačního plánu z r. 1964 se vycházelo při nové výstavbě z principů založených regulačním plánem z 30.ých let, jejichž základ byl nadále respektován a využíván i v nových regulačních plánech, resp. územních plánech Hl. města Prahy. PK parc. č. 4609 v k. ú. Smíchov je zahrnuta mezi parcely určené k zastavění, neboť by měla být součástí budoucí komunikace. Pozemky v dané lokalitě se nacházejí ve funkčních plochách pro rodinné domy v zahradách nebo komunikace, jedná se tedy o plochy stavební, příp. se jednalo o veřejné sady a pozemky nezastavitelné, pak tedy šlo o pozemky nestavební. Komunikace se řadí i v současné době mezi pozemky stavební. Pokud šlo o vyhl. č. 316/90 Sb., ta v ust. § 14, žádným způsobem jednotlivé stavební pozemky nerozlišovala, nerozlišovala jejich cenu, pouze uváděla cenu za 1 m² pozemku nebo jeho části určenou pro stavbu nebo ke zřízení zahrady. Při zpracování znaleckého posudku se snažila z veřejně dostupných informací zjistit bližší informace o pozemcích, o existenci veřejně přístupné mapy, např. kanalizace, el. vedení apod., nicméně takové podklady nenalezla, současně nenarazila na žádnou okolnost, která by ji vedla k tomu, že by aplikovala srážky podle přílohy č. 7 vyhlášky. Vyhláška blíže necharakterizuje pojem „stavebně srostlé s obcí či s částí obce“, poprvé k této definici došlo až ve vyhl. č. 178/1994 Sb. Veškeré oceňované pozemky v kat. úz. Smíchov a Košíře byly součástí kat. úz. začleněných do hl. města Prahy, když se jednalo o pozemky v hranicích hlavního města Prahy. Veškeré pozemky byly určeny k zastavění rodinnými domy v zahradách, kdy již v době, kdy byly určeny pro tento účel, muselo být plánováno, že domy budou napojeny na vodovod, kanalizaci a rozvod elektřiny a tyto sítě musely být v této souvislosti i budovány. Proto uvedenou srážku neaplikovala, když např. u pozemků určených k zastavění veřejnou komunikací ze samotného principu takového pozemku nebylo potřeba napojení na vodovod či kanalizaci, tato srážka by neměla význam. Obdobně to platí pro napojení na elektřinu, ve vztahu k výstavbě rodinných domů lze očekávat, že v případě potřeby i komunikace mohla být napojena na kanalizaci a elektřinu. Pozemky v k. ú. Smíchov a Košíře již v té době měly městskou hromadnou dopravu, která v těchto lokalitách fungovala, v r. 1960 rozhodně městská doprava obsluhovala jak lokalitu Smíchov tak i Košíře, v r. 1897 existovala elektrická dráha Smíchov-Košíře, dále tudy vedly trasy tramvají z r. 1938, když doprava v místě se vztahuje k celé oblasti, nikoliv ve vztahu ke konkrétním pozemkům. V případě plánování výstavby jsou součástí plánování i cesty, z leteckých snímků na webu 2 Prahy z r. 1953 a 1975 by se těžko zjišťoval stav v letech 1960-1961, obdobně je tomu i u inženýrských sítí. Ani v novějších předpisech se u komunikací nepočítá se srážkou v souvislosti se zasítováním. Podle aktuálních předpisů jsou komunikace oceňovány jinak než budovy. Literatura, která by překlenovala nejasnost výkladů pojmů oceňovací vyhlášky, ani jiné praktické postupy její aplikace v praxi jí nejsou známy. Částečně se snažila odstranit tuto nejasnost oceňovací vyhláška č. 178/1994 Sb. např. u svažitosti, když tato srážka byla uplatňována u svažitosti vyšší než 15 % v převažující části pozemku, dále pak u srážky stavení srostlosti, kde se hovoří o vzdálenosti 300m vzdušnou čarou, ale u Smíchova a Košíř byla i tak tato srážka neaplikovatelná z důvodu součástí velké Prahy, což je bez pochyb. Svažitost ani orientace pozemků není z ortofota zřejmá v důsledku výstavby a přesunů zeminy, kdy může docházet ke změnám. V r. 1990 však žádné tyto parametry neexistovaly. Neexistuje žádný konkrétní doklad, který by specifikoval faktický stav pozemků v době přechodu na stát. Okolnost, zda skutečně došlo po přechodu pozemků na stát k realizaci zastavění vč. jejího rozsahu a časového vymezení není pro určení ceny těchto pozemků podstatné.

Určujícím parametrem pro stanovení charakteru pozemku k zastavění byly regulační plány z 30. let, které konkrétní pozemkové parcely určovaly k zastavění vč. typových staveb, které mohly v dané lokalitě vzniknout, není tedy podstatné, zda v budoucnu skutečně k takovému zastavění došlo, kdy určité požadavky doznaly určitých změn.

- znaleckým posudkem č. 529/24/2019 ze dne 21.10.2019 vč. příloh, zpracovaným soudní znalkyní
- z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, prof.ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, PhD. ve spojení s protokolem o jednání u OS v Berouně pod č. j. 18C 13/2020 ze dne 24. 9. 2020 , vyjádřením znalkyně ze dne 25. 9. 2021, přehledem dosud schválených územních plánů hl. m. Prahy vydaného IRP Praha– k objednatelce žalobkyně ocenila nevydané pozemkové parcely dle § 14 vyhlášky č. 316/90 Sb. v souladu s ust. zákona o půdě, nevydané části pozemků rozdělila na stavební a ostatní (tedy zemědělské), Stavební pozemky ocenila částkou 250 Kč za 1m² a ostatní pozemky, které si zachovaly zemědělský charakter, ocenila podle jejich bonity. Vycházelo z toho, že veškeré pozemky v době přechodu na stát byly na území hl. m. Prahy, přičemž šlo o pozemky v katastrálním území Smíchov a Košíře. Při rozdělení nevydaných pozemků na stavební a zemědělské vycházela z územně plánovací dokumentace, a to návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část Prahy XVI (Smíchov) SRK 000502, potvrzeného Ministerstvem veřejných prací dne 17. 3. 1933; návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVI (Smíchov) a Prahy VII (Motel) SRK 000501, potvrzeného Ministerstvem veřejných prací dne 17. 3. 1933; a návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVII (Košíře) SRK 000557, potvrzeného Ministerstvem veřejných prací dne 24. 11. 1939. Uvedla, když s jednalo o platnou a účinnou dokumentaci, která byla přijata za účelem rozvoje uvedených městských částí. Další územně plánovací dokumentace na tuto dokumentaci z 30-tých let 20. stolenní navazovaly. Z dříve zpracovaných znaleckých posudků, a to i pro oblast Smíchova a Košíř, a její komunikace s Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy, je jí známo, že další územně plánovací dokumentace pro dané území byla přijata až v roce 1964, a to usnesením vlády ČSR č. 223 ze dne 22.4.1964. Přesto, že zákon č. 84/1958 Sb., o územním plánování výslovně zrušil do té doby platnou územně plánovací dokumentaci s účinností ke dni 1.1.1959, postupovaly úřady při povolování staveb i nadále podle dokumentace z 30-tých let, neboť až do roku 1964 nebyla žádná nová dokumentace přijata. Následná územně plánovací dokumentace pak z této dokumentace vycházela a do značné míry ji přejala. Jako stavební ocenila ty části pozemků, jež přešly na stát, a byly územně plánovací dokumentací určeny k zastavění. Části pozemků určené k zastavění zjistila tak, že došlo k promítnutí mapy původního pozemkového katastru s vyznačením hranic původních pozemkových parcel, mapových podkladů regulačních zastavovacích plánů a mapových podkladů současného katastru do jednoho mapového souboru. Ze vzájemných průniků map pak bylo možné stanovit části nevydaných původních pozemků a ty rozdělit na stavební (určené regulačním plánem k zástavbě) a na ty, které si zachovaly svůj původní nestavební charakter. Pak za pomoci programu AUTO CAD došlo k výpočtu celkové plochy nevydaných částí pozemků, a výpočtu zastavitelné a nezastavitelné plochy nevydaných pozemků. Výsledky jsou mimo jiné zachyceny i v přílohách posudku, kde jsou vyznačeny hranice jednotlivých ploch a výsledek průmětu všech tří mapových podkladů. Ze zákresů plyne, které odňaté pozemky či jejich části byly určeny k zastavění a které nikoliv. Hodnotu nevydaných pozemků stanovila částkou 63 017 226 Kč, s tím, že hodnota spoluvlastnického podílu žalobkyně, resp. jejich právních předchůdců, činí 5 161 164 Kč.

- V případě zpochybňování výpočtu rozsahu parcely PK 4748 v kat. úz. Smíchov o původně počítané výměře 106 575 m² a nevydané výměře v rozsahu 29 481 m² k datu přechodu na stát ke dni 21. 12. 1961, která se v uvedeném rozsahu stala předmětem znaleckého propočtu vyhláškové ceny tohoto nevydaného pozemku, soud uzavírá, že při logickém přepočtu v rozsahu pozemku pouze o zbývající nevydané výměře 14 842 m² dle námitek Ing. Pavla Pelce oproti 29 481 m², a to při ocenění á 250 Kč, by činilo celkové ohodnocení u všech restituentů k tomuto pozemku nikoliv částku 7 370 250 Kč, ale toliko částku 3 710 500 Kč, tzn. při ocenění všech pozemků, které přešly na stát k 21. 12. 1961, by tento součet činil nikoliv částku 32 321 057 Kč, ale částku 28 610 557 Kč. Při zachování podílu žalobkyně 1/36 z této částky by se jednalo nikoliv o částku 897 807 Kč, ale o vyčíslení tohoto podílu ve výši 794 737,69 Kč, v samotném součtu celkového podílu žalobkyně na výši ocenění odňatých pozemků pak činila výše restitučního nároku 5 058 094,6 Kč, po zaokrouhlení 5 058 095 Kč /nikoliv 5 161 164 Kč/. Znalkyně při stanovení hodnoty stavebních částí pozemků neaplikovala srážky dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, když na stát přešel rozsáhlý územní celek, který byl ke dni přechodu na stát využíván pro zemědělskou činnost. Na základě územně plánovací dokumentace však šlo o území určené k zástavbě, zejména rodinnými domy a obytnými domy vilového charakteru v zahradách a potřebné infrastruktury. Šlo tedy o zájmové rozvojové území Prahy. Nelze tudíž hovořit o tom, že by příslušné části pozemkových parcel nebylo možné napojit na sítě, nebyly by v dosahu hromadné dopravy či v dosahu občanské vybavenosti, neboť výstavba této infrastruktury byla součástí územně plánovací dokumentace rozvoje daného území. Pokud jde o srážku za svažitost terénu, uvedla, k této otázce neexistovaly v době přechodu pozemků na stát potřebné mapové podklady, z nichž by šlo najisto zjistit svažitost dotčených pozemků. Oceňovací vyhláška č. 316/90 Sb., na niž odkazoval zákon o půdě, žádným způsobem nedefinovala limity pro uplatnění srážek z ceny stavebního pozemku. Vyhláška č. 316/1990 Sb. nerozlišovala mezi jednotlivými stavebními pozemky, např. podle druhu staveb, které na nich mohou být postaveny (např. soukromé, veřejné, infrastruktura), vyhláška stanovila pro všechny stavební pozemky v obci Praha jednotnou cenu 250 rodinných domů, zahrad, vedlejších staveb a rekreačních nemovitostí, když jiné stavby a pozemky s ohledem na státní (veřejné) vlastnictví nebylo třeba oceňovat. Proto aplikace oceňovací vyhlášky je z dnešního pohledu velmi nestrukturalizovaná. Ve svých dřívějších znaleckých posudcích pracovala se stanovisky IRP (Institut rozvoje a plánování hl .m. Prahy o zastavitelnosti jednotlivých pozemků v době jejich přechodu na stát. V současné době však IRP taková stanoviska odmítá vydat, znalkyně tedy ze svých předchozích zkušeností se stanovisky IRP konstatovala, že IRP vycházel ve svých stanoviscích rovněž z územně plánovací dokumentace z 30-tých let. K upřesnění podmínek pro uplatnění srážek došlo až v pozdějších oceňovacích předpisech. Znalkyně se vyjádřila k aplikaci srážek znalcem Ing. Pavlem Pelcem, který nesprávně aplikoval srážky v případě záměru průmyslové výstavby na odňatých pozemcích, vč. výstavby komunikací, sportovišť aj., neboť příslušné srážky např. u stavební nesrostlosti části obce, nepříznivé docházkové vzdálenosti k ZŠ, nemožnosti napojení na kanalizaci a vodovod v místě atd. jsou faktory důležité pro stavby určené pro rodinné bydlení, v důsledku nichž dochází k jejich znesnadnění na daném pozemku, proto o nich nelze v uvedených případech ani uvažovat. Navíc tyto srážky s ohledem na velký časový odstup od odnětí pozemků státem nelze s určitostí stanovit, tudíž pro absenci jistoty o důvodnosti jejich aplikace nemohou být použity, nelze vycházet z určité pravděpodobnosti, jak to učinil Ing. Pavel Pelc. To se například týká i aplikace srážek za přístup po nezpevněné komunikaci, kdy nelze s určitostí zjistit daný stav v příslušné době, dále pak nelze zkoumat srostlost každého konkrétního pozemku s obcí, nýbrž srostlost samostatného sídla nebo části obce, ve které se daný pozemek

nachází, s obcí hlavní. Dále pak uvedla, že srážku za nepříznivou docházkovou vzdálenost daných pozemků od NV lze aplikovat pouze u pozemků, které byly určeny k výstavbě rodinných domů či by k těmto domům náležely, u ostatních pozemků tato aplikace nemá smysl. Tato srážka se neaplikuje ani v případě, kdy je v daném místě městská doprava, což v uvedených kat. územích byla. Ani předložené zákresy vodovodních a kanalizačních přípojek vč. vnitřních vodovodů a kanalizací nejsou kompletní, proto nemohou být relevantním podkladem pro aplikaci předmětných srážek. Pro posouzení srážky za svažitý pozemek orientovaný na SV, S, SZ a ztížené základové podmínky Ing. Pavel Pelc použil neaktuální a neaplikovatelné mapy, míra svažitosti má své logické opodstatnění, když srážku dle pol. č. 9 lze uplatnit v případě ztížených základových podmínek, kdy svažitost významně ztěžuje možnost stavebníka postavit rodinný dům, nicméně tuto srážku nelze uplatňovat u všech pozemků, na nichž je plánovaná konkrétní výstavba, ale svažitost se zkoumá jen v místě stavby. Proto je nutné konkrétní svažitost ke dni odnětí přesně kvantifikovat, což s odstupem doby ani nelze a znalec Ing. P. Pelc to nečiní. Navíc aplikuje dvě srážky v mnoha případech zároveň a nerozlišuje rozdílný význam každé srážky, přičemž srážka pod pol. č. 8 řeší primárně svažitost pozemku a jeho orientaci, tedy objektivní okolnosti, srážka pod pol. 9 řeší ztížené základové podmínky, tedy konkrétní okolnosti daného pozemku, především možnosti zcela konkrétní výstavby a daném pozemku. Ani jednu položku však nelze bez vší pochybnosti aplikovat, a již vůbec ne bez přesné kvantifikace svažitosti. Navíc Ing. P. Pelc tyto srážky aplikoval i u pozemků, které byly již zastavěny stavbou ke dni odnětí, nebo byly určeny ke zřízení komunikace nebo trafostanice, což nemá žádné opodstatnění. Soud má za prokázané, že prvním územním plánem po 1.1.1959 byl Směrný územní plán hl. m. Prahy z roku 1964, schválený usnesením vlády č. 223 dne 22. 4. 1964, po schválení regulačních plánů v 30-tých letech 20. století byl v roce 1948 vypracován návrh směrného plánu, který však nebyl schválen a byl rozvíjen či přepracováván do Návrhu směrného územního plánu z roku 1961, který byl schválen v roce 1964. Mezi 30 -tými lety a rokem 1964 nebyla pro území hl. m. Prahy přijata žádná územně plánovací dokumentace.

- dodatkem znaleckého posudku č. 1 k posudku č. 536/3/2020 ze dne 15. 6. 2021 prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. - znalkyně porovnála povahu odňatých a nevydaných pozemků, tj. parc. č. 5, 6 a 25 v katastrálním území Košíře a pozemků 4673, 4741, 4748, 4261, 4732, 4733, 4734, 4761, 4705, 4706, 4746, 4707, 4011, 4691, 4692, 4670, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 4690, 4680, 4681, 4682, 4683, 4675, 4671, 4609, 4611, 4409, 4702, 4762, 4763, 4764, 4012, 4697, 4708, 4709, 4672, vše zaps. v katastrálním území Smíchov, a to v duchu srovnání jejich povahy dle regulačního a zastavovacího plánu z 17. 3. 1933 pro úz. hl. Města Prahy části Smíchov a Košíře se schváleným Směrným územním plánem z 22. 4. 1964, přičemž u pozemků označených popsány parcelami dospěla k závěru, že vyjma PK 4705, 4706, 4707, 4691, 4692, 4680, 4681, 4682, 4683, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 7690, 4675, 4702, 4697, 4708, 4709 v kat. úz. Smíchov, kde je zaznamenána změna původně do stavební plochy veřejnou zelení, je stavební povaha u těchto pozemků i cena těchto částí zcela shodná
-
- znaleckým posudkem č. 669/2020 vypracovaným znalcem Ing. Pavlem Pelcem ze dne 16. 12. 2020 vč. příloh, dále dodatkem č. 1 k tomuto posudku ze dne 5. 8. 2021 vč. příloh, znaleckým posudkem č. 670/2020 ze dne 28. 7. 2021 Ing. Pavla Pelce vč. příloh a rozhodnutím PÚ 2019/93, PÚ 1940/97 a PÚ 608/01, srovnávací identifikací parcel, dohodou o vydání věci ze dne 16. 12. 1992, přílohami k těmto rozhodnutím v podobě stanovení BPEJ pozemku, kopiemi katastrálních map, sdělením SPÚ ze dne 8. 12. 2021 a výzvou PZ žalobkyně ze dne 22. 12. 2021, prepisem záznamu z jednání ze dne 15. 11.

2021 u Obvodního soudu pro Prahu 9 ve věci sp. zn. 98 C 162/2019 – znalec provedl ocenění odňatých pozemků k přechodu na stát v totožném rozsahu těchto pozemků jako znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D., přičemž použil totožná správní rozhodnutí a listiny, z nichž vycházel při určení rozsahu vydaných a nevydaných pozemků, vycházel dále mimo jiné ze srovnávacího sestavení parcel, zákresů zařízení Pražských vodovodů a kanalizací, a.s. Smíchov a Košíře, protokolů se stanovením BPEJ pozemku, parcelních protokolů kat. úz. Smíchov a Košíře z r. 1947, vyjádření Odboru archivu hl. m. Prahy k umístění sídel ONV, leteckých snímků z archivu IPR 1938 až 1989, katastrálních map, historických územních plánů hl. m. Prahy v dostupné mapové aplikaci a internetových stránek a portálů, když k datům přechodu pozemků nas tát, tj. k 31.10. 1960, 21. 12. 1961 a k 5. 1. 1962 zpřehlednil jednotlivé parcely v kat. úz. Smíchov a Košíře, u parcely PK 4748 k datu přechodu na stát k 21. 12. 1961 stanovil výměru parcely 106 575 m² a nevydanou část této výměry v rozsahu 29 481 m², tj. shodně se shora uvedenou znalkyní, Znalec zdůraznil zrušení regulačních plánů Státní regulační komise s účinností zák. O územním plánování a výstavbě obcí č. 84/1958 Sb. s odkazem na § 17 odst. 1, který měl zrušit i § 19 zák. č. 280/1949 Sb., kterým se do té doby upravovala platnost potvrzených regulačních a zastavovacích plánů z dřívější doby, tj. tedy s účinností k 31. 12. 1958 již dle názoru znalce byly zrušeny. Z uvedeného důvodu tedy nepovažuje závěry jmenované znalkyně za správné, neboť tato z označených zastavovacích a regulačních plánů z 30. let minulého století vycházela s cílem určit charakter odňatých pozemků. Další mezitímní dobová územně plánovací dokumentace sice nebyla schválena, k čemuž došlo u Směrného územního plánu hl. m. Prahy až v r. 1964, z výše uvedených důvodů tedy pro účely ocenění vycházel z faktické realizace zástavby těchto odňatých pozemků, které podrobně ve vztahu jednotlivým parcelám popisuje, přičemž jím uváděná skutečná realizace výstavby spadá do období u některých parcel se značným časovým odstupem od data odnětí těchto pozemků státem. Současně tyto faktické tituly výstavby poměřuje i s neschváleným územním plánem z r. 1948 a následně schváleným plánem z r. 1964, v němž ne vždy je vymezen totožný stavební záměr jako u regulačních a zastavovacích plánů z 30. let minulého století. Na základě uvedených podkladů dospěl znalec k závěru, že tyto pozemky nebyly státem odnímány za účelem jejich zástavby, neboť ani nedošlo k její bezprostřední realizaci, navíc při faktické zástavbě bylo postupováno dle jiných územních plánů, než jsou dílčí regulační plány Státní regulační komise, které považuje za neplatné. Dále dodal, že navazující platné územní plány často v mezidobí měnily i charakter nevydaných pozemků, když Směrný územní plán z r. 1948 byl dle jeho názoru aktuálnější a více odpovídající Směrnému plánu hl. m. Prahy z r. 1964, byť ze samotného Směrného plánu z r. 1948 nelze dle jeho názoru taktéž dovodit charakter nevydaných pozemků. Posuzované odňaté pozemky tedy částečně ocenil odchylně než znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D., kdy dle svých závěrů zpřehlednil vždy k jednotlivým datům odnětí ocenění předmětných pozemků ve svém posudku, v němž vždy vyjádřil jejich charakter, a to částečně především zemědělský oproti stavebnímu. Po konečné sumarizaci administrativní ceny dospěl k závěru celkového ocenění těchto odňatých pozemků hodnotou 6 061 230,23 Kč, přičemž při podílu žalobkyně stanovil z tohoto celkového součtu částku 497 130,69 Kč, po zaokrouhlení 497 131 Kč. V této hodnotě se již promítá i použití srážek dle přílohy 7 oceňovací vyhlášky, když nepovažoval specifikované pozemky v kat. úz. Smíchov za stavebně srostlé s hl. m. Prahou, posuzoval jejich vzdálenost od nejbližšího obytného objektu vyšší než 300m. Uvedenou srážku neaplikoval u pozemků zemědělských. Ve vztahu k Pk 4675,4676, 4680-4690 v kat. úz. Smíchov nebyla dle znalce vybudována až k r. 1988/1989 zpevněná přístupová cesta dle leteckých snímků z r. 1966 a katastrálních map, u ostatních PK v kat. úz. Košíře byla přístupová cesta, protože však nebyly

pozemky oceněny jako stavební, nebyla srážka použita. U srážky ohledně napojení na veřejný vodovod znalec zjistil u některých pozemků v kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře napojení na vodovodní přípojku již min. od r. 1923, u některých zaps. v kat. úz. Smíchov až od r. 1975. V případě napojení na veřejnou kanalizaci znalec uvedl, že v zákresech PVK není možné rozeznat dobu připojení daného pozemku na kanalizační řád, nicméně i kdyby kanalizace v místě existovala, neznamenalo by to napojení veškerých nemovitostí na tuto kanalizaci. Podklady pro zjištění existence elektrické sítě však byly skartovány, proto srážku neaplikoval. Dále porovnával docházkovou vzdálenost z ONV s odkazem na archiv hl. m. Prahy, když uvedl, že Smíchov a Košíře byly v r. 1961 součástí obvodu Prahy 5, zohledňoval i rozvržení městské dopravy v konkrétních částech, přičemž v konkrétních případech aplikoval tuto srážku u všech nevydaných pozemků, které byly určeny k výstavbě rodinných domů či by k těmto náležely. Z důvodu nedostatku informací z archivu hl. m. Prahy získával náhled z katastrálních map i ohledně umístění ZŠ I. stupně, když se zabýval konkrétními školami na uvedených adresách, v případě pozemků, které by hodnotil nikoliv jako stavební, tuto srážku neaplikoval. Dále aplikoval srážku pro svažitý pozemek orientovaný na SV, S. a SZ, když vycházel z katastrálních map příslušného kat. úz. a v pořízené tabulce vyhodnotil použití této srážky jak s ohledem na sklon pozemků a orientaci na sever, kdy v případě sklonu pozemku a jeho orientace na sever použil kumulativně obě srážky.

- Následně znalec vypracoval 5. 8. 2021 dodatek č. 1 k tomuto posudku, v němž poukázal na nesrovnalosti v rozhodnutích PÚ 1940/97 a PÚ 608/01 ohledně pozemku PK 4748 v kat. úz. Smíchov, když rozsah nevydaných částí této PK byl v posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové Ph.D. a v jeho samotném posudku č. 669/2020 byl počítán s výměrou 29 481 m², nicméně v daném případě nebylo možné provést součet výměr 14 639 + 14 842 m² a na základě tohoto součtu propočítat restituční nárok žalobkyně, když je nutné zohlednit i naturální podobu uspokojeného restitučního nároku dle PÚ 2019/93 v rozsahu 82 584 m², když k rozhodnutí zbývalo již toliko 23 991 m², z čehož byla vydána v naturální podobě i další část. Rozloha 14 842 m² tak představuje výměru celého nevydaného pozemku, z toho 14 610 m² bylo zastavěno trafostanicí a přístupovou cestou dle rozhodnutí PÚ 1107/92/20 ze dne 8. 7. 2016, zbývající část pozemku o velikosti 232 m² představovala pravděpodobně funkčně spojenou izolační zeleň po všech odpočtech naturálně vydaných pozemků. Za tohoto stavu je nezbytné vycházet u rozlohy nevydaného pozemku v rozsahu 14 842 m². Dále znalec doplnil své dřívější znalecké závěry o další podklady týkající se skutečné realizace výstavby na předmětných pozemcích v letech následujících až po odnětí konkrétních pozemků a poukazoval na drobné nesrovnalosti ve výpočtech s poukazem na BPEJ ve výši 1,30 m². U části pozemku parc.č . 4748 pak změnil svůj přístup k aplikacesrážky z důvodu umístění trafostanice. V závěrečné sumarizaci administrativní ceny dospěl k závěru o administrativní výši odňatých pozemků v částce 12 146 697,33 Kč s propočtem ve vztahu k žalobkyni ve výši 1 015 545 Kč.
- Současně znalec ing. Pavel Pelc vypracoval další opoziční znalecký posudek dne 28. 7. 2021, který mimo jiné zahrnoval i ocenění odňatých pozemků v kat. úz. Smíchov a Košíře, vč. pozemku parc. č. 4748, kterou přepočtl v rozsahu nevydané části o rozloze 14 842 m², dále v něm popisuje chronologický vývoj plánů Státní regulační komise, které je nutné považovat za nových podmínek vzniklých po válce za zastaralé, zdůrazňuje vytvoření nového směrného plánu v r. 1948, nicméně ve fázi návrhu, což mělo být jako podklad pro ocenění odňatých pozemků časově tomuto okamžiku bližší, proto se mělo z něho vycházet. Od 1. 6. 1950 zdůrazňuje vymezení stavebních obvodů, když v období komunismu byl dokončen nový územní plán, který byl schválen až v r. 1964

jako směrný plán hl. m. Prahy. Následně měly být přijímány a schvalovány další územní plány od r. 1971. Uvedl, že většina oceňovaných nevydaných pozemků jsou uvedeny v Pozemkových knihách jako role nebo pastvina, což odpovídá dnešnímu pojmenování orná půda nebo trvalý travní porost, nicméně v pozemkových knihách nejsou uváděny výměry jednotlivých PK parcel, tyto výměry je možno kromě jednotlivých rozhodnutí PF, resp. SPÚ porovnat např. s evidencí výměr, která se nachází v parcelních protokolech pro kat. úz. Smíchov a Košíře, nicméně tyto parcelní protokoly se liší v datu sestavení, vždy obsahují však r. 1947, sám provedl porovnání z těchto různých zdrojů, když zjistil nesprávnou výměru u PK 5 kat. úz. Košíře v rozsahu 739 m², přičemž správné rozhodnutí obsahuje výměru pozemku parc.č. 5/1 v rozsahu 320 m², což vydává v naturální podobě. Dále popsal své námítky ve vztahu k PK 4748 v kat. úz. Smíchov, což bylo obsaženo již v jeho dodatku č. 1 k posudku č. 669/2020. Z důvodu a absence informace o BPEJ v KN u oceňovaných pozemků vyšel z průměrné ceny BPEJ ve výši 3 Kč/m². V návaznosti na připojené přílohy k posudku se zabývá charakterem popsáných pozemkových parcel v návaznosti na stav předcházející před odnětím těchto pozemků v porovnání se stavem reálným až po odnětí pozemků, z čehož opětovně dovozuje charakter pozemků v souvislosti s naplňováním zastavěnosti pozemků až s podstatným časovým odstupem doby. Nesouhlasí se závěry prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. ohledně zásadního podkladu pro ocenění odňatých pozemků spočívajícího v použití regulačních a zastavovacích plánů Státní regulační komise, naopak preferuje nutnost využití Směrného územního plánu z r. 1948, který byl toliko v návrhu, který měl být časově bližší datu odnětí jednotlivých pozemků. Jeho náhled na využití podkladů pro ocenění je shodný se shora uvedenými posudky, které zpracoval. Znovu zdůrazňoval nemožnost rozeznat dobu připojení daného pozemku na kanalizační řád, což současně souvisí i s připojením na vodovod, tudíž v případě když ke dni odnětí neexistoval v místě vodovod, nebyla aplikována ani srážka za nemožnost napojení pozemku na kanalizaci. Jeho závěry jsou obdobné jako v předchozích zpracováních, přičemž se jedná o posudek činěný v rámci jiného restituenta ve vztahu však ke shodným odňatým pozemkům v kat. úz. Smíchov, které byly odňaty tak jako u žalobkyně k datu 21. 12. 1961, přičemž tyto pozemky, které dělí na stavebního a zemědělského charakteru, oceňuje částkou 435 867,30 Kč.

- Ze samotného rozhodnutí PÚ 2019/93 a srovnávací identifikace parcel bylo prokázáno, že příslušný pozemek PK 4748 kat. úz. Smíchov byla rozdělena na 5 dílů ve vztahu k parc. č. 4748/1, přičemž výměra těchto dílů činila 82 584 m² a ing. Vilému Nesselovi byla vydána 1/36 v rozsahu 2294 m². Dále dle PÚ 1940/97 nebylo vydáno 14 639 m² /tj. parc. č. 4748/2 a parc. č. 4748/3/, přičemž se jedná u parc. č. 4748/3 o rozlohu 998 m², z ní tedy zůstává 1 000 m², u parc. č. 4748/2 se jedná o rozlohu 13 641 m². U PÚ 608/01 byly vydány parc. č. 4748/5 o výměře 1695 m², parc. č. 4748/6 o výměře 982 m² a parc. č. 4748/21 o výměře 295 m², celkem 2 972 m², parc. č. 4748 mělo tedy zůstat 14 842 m², která nebyla vydána, přičemž neměla být zřejmě uvedena parc. č. 4748/2, 4748/3 a 4748/22. Z pohledu srovnání identifikace parcel parc. č. 4748/1 o rozměru 82 584 m² byla tvořena díly d1, d2, d3, d4 a d5, které byly vydány dle PÚ 2019/93, jak již je shora uvedeno, dále pak PK 4748 tvořila parc. č. 4748/2 v rozsahu 12 641 m², parc. č. 4748/3 v rozsahu 1 998 m², parc. č. 4748/4 v rozsahu 6 177 m², parc. č. 4748/5 v rozsahu 1 695 m², parc. č. 4748/6 v rozsahu 1 480 m² tj. 4748/6 – 982 m², 4748/21 – 295 m² a 4748/22 – 186 m²/, ve vztahu k PK 4748 se dále vyskytují další dělení parcely na 4748/2, část 4748/3, 4748/33, 4748/43 a 4748/45 v kat. úz. Smíchov, přičemž s těži lze jednoznačně a správně určit konečnou nevydanou výměru parc. č. 4748 v kat. úz. Smíchov, když žalovaná řádně postupný vývoj identifikace této parcely v porovnání s jejím chronologickým dělením a jeho srovnávací identifikací v PK a KN neprokázala, když

sama uváděla 8. 12. 2021 zbytek nevydané parcely PK 4748 v kat. úz. Smíchov o rozloze 444 m² a dokonce tvrdila oproti nevydané výměře 14 195 m² výměru 14 639 m².

- V rámci jednání konaného dne 15. 11. 2021 u Obvodního soudu pro Prahu 9 ve věci sp. zn. 98 C 162/2019 žalovaná uvedla, že ve vztahu k ocenění odňatých pozemků v kat. úz. Smíchov teprve v dubnu 2021 zjistila, že lze regulační a zastavovací plány Státní regulační komise z 30. let 20. století lze aplikovat, přičemž nelze aplikovat směrný plán z r. 1948, dále pak byl znalec Ing. Pavel Pelc vyslechnut v souvislosti se zpracovanými posudky, přičemž uvedl, že vycházel z katastrálních map, v nichž sledoval reálnou zastavěnost v době odnětí, následně se zabýval skutečným zastavěním, jako podpůrný zohlednil směrný plán z r. 1948 v některých případech, přičemž mu nebylo známo ani stanovisko SPÚ, že nelze tento plán aplikovat. Dle názoru znalce byly zastavovací regulační plány Státní regulační komise z 30. let 20. století zrušeny. Následně tvrdil, že vycházel při ocenění z konkrétních rozhodnutí o výstavbě a její realizace, pokud přes územní plány byla provedena odlišná zástavba, považoval tyto pozemky za zemědělské, navíc odkazoval na znění příslušných vyvlastňovacích dokumentů, kde bylo uvedeno, že se jednalo o odnětí zemědělské půdy, proto taková půda měla charakter zemědělské, když v nich není uveden důvod výstavby, přestože měl dle zadavatele zhodnotit odňaté pozemky na základě dobové dokumentace stavebního charakteru. Z regulačních a zastavovacího plánu nevycházel proto, že v 60. letech minulého století byla místo rodinných domů vystavěna sídliště, navíc v případě realizace zástavby až v pozdějších letech po odnětí těchto pozemků dle znalce nelze vycházet z uvedené území dokumentace, proto se jedná o pozemky zemědělské. Dále uvedl, že zahradu považoval za charakter stavebního pozemku přesto, že žalovaná tvrdí, že se jedná o pozemek zemědělský. BPEJ se použije nakonec shodně jako u znaleckého posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D ve výši 3 Kč/m², posuzované pozemky nepovažoval za stavebně srostlé s hl. m. Prahou, když nevychází z opatření Útvaru architekta hl. m. Prahy z 20. 7. 1980, přičemž posuzoval srostlost vždy k jednotlivým pozemkům nikoliv k části obce, nakonec však potvrdil srostlost kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře s hl. m. Praha. Přes existenci páteří trasy dle leteckého snímku nepovažuje tuto komunikaci znalec za dostatečnou pro vyhodnocení dostatečné obslužnosti pozemků v kat. úz. Smíchov. Srážky aplikoval i u zemědělského charakteru pozemků, jak je sám vyhodnotil, nedokázal logicky vysvětlit uplatnění jednotlivých srážek, natož pak uplatnění srážky za svažitost a orientaci pozemku dle světových stran, kdy v případě severní svažitosti uplatnil srážku dvojnásobně. Nakonec s jistotou nemohl potvrdit oprávněnost použití srážek. K vyhodnocení některých pozemků jako stavebních znalec uvedl, že pokud tyto byly v blízké době odnětí zastavěny, považoval je za stavební, pokud nikoliv, tak za zemědělské. Pro případ aktuálních snímků, kde je pozemek zemědělský, ale v územním plánu je zapsán jako zastavitelná plocha, tak znalec potvrdil, že by takový pozemek ocenil jako stavební. Nepostupoval však tak u pozemků odňatých v r. 1961, protože si prý nebyl jistý údajně směrným plánem z r. 1948, přesto že ho považoval za podpůrný, tak vycházel ze skutečného zastavění dle jednotlivých územních rozhodnutí o umístění staveb v následující době, což však znalec časově nijak neohraničuje. Na uvedeném jednání dále vypověděl svědek Vlastimil Vala, vedoucí samostatného oddělení tvorby cena verifikací SPÚ, že v rámci oceňování odňatých pozemků v rámci restitucí není uznáván jako podklad k posouzení charakteru pozemků návrh směrného plánu z r. 1948, regulační a zastavovací plány Státní regulační komise z 30. let 20. století jsou uznávány. Další vydaný územní plán platil až v r. 1971. Znalecký posudek, který nevychází z tohoto předpokladu, je neakceptovatelný. Pokud jsou vybudovány na pozemku určité řady vodovodní či kanalizační, pak není důležité, zda došlo k jejich skutečnému napojení.

- znaleckým posudkem č. 1149-284/2019 ze dne 19. 12. 2019 Ing. Zdeňka Bureše vč. příloh – uvedený znalec zpracoval znalecký posudek ohledně odňatých pozemků v kat. Úz Hlubočepy pro účely jiného soudního řízení, vycházel při stanovení charakteru odňatých pozemků coby stavebních též z regulačních a zastavovacích plánů z 30. let 20. století jako znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D., současně neuplatil ani srážky dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky
- výpisem z KN, žalobou podanou u OS v Ol pod sp. zn. 22 C 305/2017 ze dne 20. 9. 2017, usnesením OS v Ol č. j. 22C 305/2017-885 ze dne 7.7. 2020 , které nabylo právní moci dne 6 .8 .2020 – předmětem uvedeného řízení bylo v rámci neuspokojených restitučních nároků Miroslava a Ing. Michala Holečkových též vydání náhradního pozemku parc. č. 466/15–orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, nicméně ohledně této nemovitosti bylo řízení pravomocně 6.8. 2020 zastaveno, byť nebyl doposud vymazán záznam v KN ohledně vedení uvedeného řízení včetně usnesení předběžného opatření
- Aktuálním výpisem z KN - ČR je stále vlastníkem nemovitostí , a to pozemku parc. č. 211/103– orná půda, zemědělský půdní fond , zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, pozemku parc. č.957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, pozemku parc. č.381/24 –orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc a pozemku parc. č.466/15–orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, přičemž charakter a právní stav těchto pozemků nebrání jejich vydání

6. Na základě provedených důkazů dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci:

7. Žalobkyně nabyla restituční nároky jakožto závětní dědička-praneteř Jany Nesselové, r.č. 205706/074, zemřelé dne 13.7.2011, manželky Ing. Viléma Nessela, r.č.120923/963, zemřelého 13.8.1999. Předmětem dědictví po Ing. Vilému Neeslovi byl i nárok na vydání pozemků a náhrady za pozemky podle zákona o půdě, a to : 1/36 pozemků parc. č. 5 – ostatní plocha, parc. č. 6 – ostatní plocha a parc. č. 25/3 ostatní plocha, zaps. na LV č. 1317 pro obec Praha a kat. úz. Košíře, 1/36 pozemků č. parc. 4678 – ostatní plocha, 4679/1 – ostatní plocha, 4748/1-ornápůda, 4761/1- lesní pozemek a 4761/3 – ostatní plocha zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 2820 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků č.parc. 4011 -ostatní plocha, 4012/1- ostatní plocha, 4012/2 – ostatní plocha, 4012/3 – ostatní plocha, 4733/2 – lesní pozemek, 4735 – lesní pozemek, 4744 – lesní pozemek, 4745 – ostatní plocha, 4747 – lesní pozemek, 4756- ostatní plocha, 4757 – lesní pozemek, 4758 - lesní pozemek,4759/1 – lesní pozemek, 4759/2 – ostatní plocha, 4760 - lesní pozemek a 4761/2 – lesní pozemek zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 3100 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků č. parc. 4261/152 - ostatní plocha, 4684/4 – ostatní plocha, 4684/5 - ostatní plocha, 4684/6 – ostatní plocha, 4688/5 – ostatní plocha a 4812 – orná půda zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 3150 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, nárok podle § 11 odst. 2 zák. č. 229/91 Sb. o půdě na náhradní pozemky za nevydané pozemky v k.ú. Smíchov, oceněný částkou 8 230,70 Kč, nárok na vydání pozemků č. parc. 4680/1, 4681/1, 4682/1, 4683/1, 4685/1, 4686/1, 4688/1, 4690/1 a 4691/1 v k.ú. Smíchov, na základě rozhodnutí Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 30. 9. 1999, zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

PÚ1185/99, kterým byla schválena dohoda mezi povinnou organizací IROP a restituenty, mezi jinými i zůstavitelem, dům č.p. 1925, postavený na pozemku č. parc. 4598, s pozemky č. parc. 4598 - zastavěná plocha, 4599 - zastavěná plocha s garáží, která dosud není zapsaná v katastru nemovitostí a 4600 - zahrada včetně venkovních úprav a trvalých porostů, nemovitosti jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 2051 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 18/648 pozemku parc. č. 4721- ostatní plocha, který je zapsán v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha - město na listu vlastnictví č. 417 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemků č. parc. 4714/1 - ostatní plocha, 4714/2 - zastavěná plocha bez garáže, 4715 - ostatní plocha, 4716/1 - ostatní plocha, 4716/2 - ostatní plocha a 4716/3 - zastavěná plocha (bez stavby), nemovitosti jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 3003 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4753 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3001 u Katastrálního úřadu Praha – město, pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemku parc. č. 4748/4 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2896 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4669 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2938 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 6/129 pozemků parc. č. 4261/170 - ostatní plocha, 4676 – ostatní plocha a 4677 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 415 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4750 –ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3096 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 324/1512 pozemku parc. č. 4717 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 418 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků parc. č. 4673/1 – ostatní plocha, 4725-ostatní plocha a 4726 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 2981 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov.

8. Za svého života Ing. Vilém Nessel, r.č.120923/963 uplatnil v zákonné lhůtě u příslušného pozemkového úřadu restituční nárok podle zákona o půdě na vydání pozemků a náhrady ke spoluvlastnickému podílu id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí jako původní vlastník, dědic po svém otci JUDr. Vilému Nesselovi, nar. 10. června 1883, zemřelém 28.3.1947 a jeho bratrovi JUC Eduardu Nesselovi, nar. 23.8. 1881, zemřelém 5.1.1962, kdy splnil předpoklady podle § 6 odst. 1 písm. h) zákona o půdě a byl uznán oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 zákona o půdě. Ing. Vilém Nessel zároveň uplatnil i nárok na vydání pozemků a náhrady podle zákona o půdě ke spoluvlastnickému podílu id. 5/36 vzhledem k celku po svém strýci JUC. Eduardu Nesselovi, nar. 23.8.1881, zemř. dne 5.1.1962, který zemřel bezdětný, přičemž původně připadl tento majetek jako odúmrt' čs. státu, a to z důvodu neexistence závěti a neexistence jeho zákonných dědiců. Předmětem odúmrti se staly nemovitosti ve vl. č. 2845 poz, kn. pro kat. úz. Smíchov a dále 5/36 vzhledem k celku nemovitosti zaps. ve vl. č. 1967, 2981, 781, 789, 1304 a 121 pro kat. úz. Smíchov. Státní pozemkový úřad se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 se vyjádřil k oprávněnosti nároku žalobkyně ke spoluvlastnickému podílu id. 5/36 vzhledem k celku po zemřelém JUC Eduardovi Nesselovi, a to v svém přípisu ze dne 18.11.2014, zn. SPÚ 578704/2014-K dotýkajícího se podílu k pozemkům velkostatku „Laktonka“ . Označené nemovitosti v kat. úz. Smíchov vč. 1/36 nemovitostí v kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře byly postoupeny na československý stát se vším příslušenstvím a se všemi právy a československý stát tyto nemovitosti přijal do svého vlastnictví. Vilém Nessel byl před postoupením vlastnictví na čs. stát vlastníkem nemovitosti zapsané ve vložce č. 2307 pozemkové knihy katastrálního území Smíchov s domem č.p. 1923, stavební parcelou č.k. 4604 a rolí č. kat. 4605; dále ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 789 desk zemských v katastru Smíchova s domy čp. 120, 118 a 119 se stav. parcelami č.k. 4729, 4668, 4409 a po zbořeném domě čp 757 stav. parcelou č.k. 4669, zahradami c.k. 4671, 4744 a 4730, rolemi č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, částí role č.k. 4748 po přechodu zbytku této role do vlastnictví státu podle vl. nař. č. 15/59 Sb., s lesními parcelami č.k. 4757 a 4735, pastvinami č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, loukou č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdou č.k. 4012 a

hřištěm č.k. 4746; v téže vložce katastru Košíře: s loukami č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7; ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 1304 desk zemských kat. území Smíchov s rolemi č.k. 4672, 4739 a 4773, se zahradou č.k. 4743, lesem č.k. 4738 a pastvinou č.k. 4736; 4) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 2981 poz. knihy kat. území Smíchov se stav. parcelou č.k. 4750 po zbořelém domě čp. 2579, stav. místem č.k. 4702, rolemi č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725 a 4726, s pastvinami č.k. 4609, 4753, zahradou č. k. 4754 a loukou č.k. 4752; 5) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 121 a 1967 poz. knihy kat. území Smíchov s pastvinou č.k. 4756, rolemi č.k. 799/11 a 799/12; 6) ideální 1/36 nemovitostí zapsané ve vl. č. 781 poz. knihy kat. území Košíře s pastvinou č.k. 6. Převod nemovitostí v kat. úz. Smíchov a Košíře byl učiněn v tísni, když původní vlastník byl spoluvlastníkem zemského deskového statku „Lakronka“, od r. 1949 byl na všechny spoluvlastníky činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků na čs. stát, větší část byla zabrána výměrem ÚNV hl. m. Prahy, č. j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18. 1. 1951, nicméně tento výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, rovněž později zrušené. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna, nicméně čs. stát neustále na spoluvlastníky naléhal, aby předali i zbývající část spoluvlastníkům či členům jejich rodin, což vyvolávalo u ostatních spoluvlastníků značné obavy, všichni bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísni, neboť se svým vlastnictvím nemohli žádnou formou nakládat a využívat svých práv. Za této situace vlastníkům nezbylo než v tísni nemovitosti darovat či odmítnout dědictví. V pozemkové knize vl. č. 789 desk zemských a v pozemkové knize vl. č. desk zemských 121, 1304, 1967 a 2981 kat. úz. Smíchov a 781 kat. úz. Košíře byla na těchto pozemcích vyznačena národní správa podle dekretu č. 5/1945 Sb, došlo k zamezení možnosti užívání předmětných nemovitostí vlastníky, i když nedošlo k přechodu vlastnického práva na základě tohoto postupu státu do jeho vlastnictví. Omezení se týkalo nemovitostí : dle stavu PK k. ú. Smíchov – stav. par.č.k. 4604, role č.k. 4605, stav. parcely č.k. 4729, 4668, 4409, 4669, zahrady č.k. 4671, 4744 a 4730, role č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, část role č.k. 4748, lesní parcely č.k. 4757 a 4735, pastviny č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, louku č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdu č.k. 4012 a hřiště č.k. 4746, role č.k. 4672, 4739, 4773, 4743, les č.k. 4738, pastvinu č.k. 4736, stav parcely č.k. 4750 a 4702, role č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690 4691, 4692 a 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, pastviny č.k. 4609 a 4753, zahradu č.k. 4754, louku č.k.4752, pastvinu č.k. 4756, role č.k. 799/11 a 799/12 a k.ú. Košíře louky č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, parcely součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7, pastvinu č.k. 6. Majetek Ing. Viléma Nessela i JUC Eduarda Nessela byl formálně znárodněn, nemohl však být knihovně přepsán, k nápravě knihovního pořádku došlo až na základě Prohlášení Ing. Viléma Nessela ze dne 12.12.1961, kterým daroval spoluvl. podíl id. 1/36 nemovitostí vzhledem k celku do vlastnictví státu. Toto jeho prohlášení o daru bylo schváleno dne 21.12.1961 pod č.j. Fin 3-dar-408/61 Finančním odborem ONV v Praze 5.Původní vlastník a oprávněná osoba Ing. Vilém Nessel uvedl ve svém Prohlášení ze dne 3.9.1991, že byl spoluvlastníkem statku „Ladronka“ v Praze 5, Smíchov, Košíře.Od r. 1949 byl na něho a ostatní spoluvlastníky těchto pozemků činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků do vlastnictví čs. státu. Větší část předmětných pozemků byla zabrána výměrem ÚNV hl.m.Prahy č.j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18.1.1951 o výkupu zemědělské půdy dle zák.č. 46/48 Sb. Uvedený výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, která byla později rovněž zrušena. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna dle vládního nařízení č. 15/1959 Sb. na základě rozhodnutí Fin. odboru rady ONV Praha 5 č.j. Fin 3-88-325/59 ze dne 31.10.1960. Československý stát, zastoupený FO-ONV v Praze 5 neustále na spoluvlastníky předmětných pozemků naléhal, aby předali do vlastnictví státu i zbývající nemovitosti. V tomto období bylo dokonce vedeno trestní stíhání proti některým

spoluvlastníkům či členům jejich rodin, kdy tato situace vyvolávala u ostatních spoluvlastníků značné obavy. Všichni spoluvlastníci bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísní, protože se svým vlastnickým právem předmětných pozemků nemohli žádnou formou nakládat, využívat jakýmkoliv způsobem svých vlastnických práv u těchto pozemků a přitom po nich bylo vyžadováno placení různých dávek, na což neměli finanční prostředky. Za této obtížné politické a sociální situace nezbylo Ing. Vilému Nesselovi nic jiného než darovat svůj spoluvl. podíl id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí do vlastnictví čs. Státu. Rozhodnutím Finančního odboru Obvodního národního výboru v Praze 5 ze dne 31.10. 1960, č.j. Fin 3-88-325/59 došlo k vydání 7/9 nemovitostí – parc. č. kat. 4762, zaps. ve vl. č. 2981 p.k. Smíchov a parc. č. 4763 a 4764, zaps. ve vl. č. 789, jehož spoluvlastníky byly JUC Eduard Nesel v rozsahu 1/9 a 1/36 a Ing. Vilém Nesel v rozsahu 1/36.

9. K datu 17. 12. 1992 byl čs. stát evidován tedy jako vlastník pozemků parc. č. 5, 6 a 25 v katastrálním území Košíře a pozemků parc. č. 4668, 4409, 4669, 4671, 4744, 4730, 4670, 4747, 4745, 4731, 4758, 4761, 4748, 4735, 4740, 4759, 4011, 4760, 4732, 4734, 4733, 4742, 4741, 4737, 4746, 4672, 4739, 4743, 4738, 4736, 4750, 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, 4609, 4753, 4754, 4752 a 4756 v katastrálním území Smíchov.
10. Žalobkyně vstoupila do role oprávněné osoby z titulu restitučních nároků na základě rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97 ze dne 1.8.1997, potvrzeného rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1940/97 ze dne 9.9.1997, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99 ze dne 16.4.1999, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 580/01 ze dne 27.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 607/01 ze dne 28.2. 2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 608/01 ze dne 28.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 3000/01 ze dne 29.10.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 3226/01 ze dne 23.11.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 718/02 ze dne 7.3.2002, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03 ze dne 29.4.2003, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03 ze dne 20. 5. 2003, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 734/04 ze dne 30. 3. 2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04 ze dne 30. 11. 2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05 ze dne 12.5.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05 ze dne 26 .10. 2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05 ze dne 16.11.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06 ze dne 20. 3. 2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06 ze dne 31. 5. 2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2440/07 ze dne 18. 10. 2007, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1107/92/3 ze dne 9. 12. 2009, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11 ze dne 6.10.2014, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15 ze dne 27.4.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/16 ze dne 10.6.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/18 ze dne 8.10.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/19 ze dne 20.11.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/20 ze dne 8.7.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského

pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/21 ze dne 21.9.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/24 ze dne 14.6.2017, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/2 ze dne 21.5.2018, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/26 ze dne 14.6.2018, Prohlášením o převodu nemovitostí na stát přijaté rozhodnutím FO ONV Praha 5 č.j. Fin 3-dar-408/61 ze dne 21. 12. 1961, rozhodnutím Fin. Odboru ONV Praha 5 č. j. Fin-3-88-325/59 ze dne 31. 10. 1960, rozhodnutím Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962. Z shora uvedených titulů tedy žalobkyni vznikly restituční nároky z jednotlivých titulů níže uvedených rozhodnutí a v uvedeném rozsahu

původní vlastník	právní důvod přechodu na stát	PK	Katastrální území	Rozhodnutí SPÚ oWedně nevydání pozemku	ze dne	výměra celé původní PK parcely v m ²	výměra nevydané PK parcely v m ²
Zalobkyně vlastní 5/36 nároku po Eduardu Nesselovi	Fin-3-88-325/59 31.10.1960	4762	Smíchov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	1020	1020
		4763	Stníčov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	1 767	1 767
		4764	Stníčov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	234	234
Zalobkyně vlastní 1/36 nároku po Vilému Nesselovi	Fin.3-dar-4480408/61 408/61 21. 12. 1961	4673 4741 4748 4261	Smíchov Stníčov Smíchov Smíchov	PÚ 1708/97 PÚ 1708/97 PÚ 1940/97 + PÚ 920/99 + PÚ 2440/07	1.8.1997 1.8.1997 9.9.1997 16.4.1999 18.10.2007	30867 2026 106575 53451	18563 29481 44104
		4732	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	2081	922
		4733	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	5060	2934
		4734	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	2864	99
		4761	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	12213	629
		4705	Smíchov	PÚ 607/1	28.1.2001	755	220
		4706	Smíchov	PÚ 607/1	28.1.2001	615	197
		4746	Smíchov	PÚ 608/01	28.2.2001	11046	10496
		4707	Smíchov	PÚ 3000/01	29.10.2001	586	233
		4011	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	398	347
		4691	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	467	312
		4692	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	534	117
		4670	Smíchov	PÚ 718/02 + PÚ 2563/04	7.3.2002 30.11.2004	4400	1 890
		4688	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003	5640	2527
		4689	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003		
		4690	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003		
		4684	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4685	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4686	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4687	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4680	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

		4681	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4682	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4683	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4675	Smíchov	PÚ 734/04	30.3.2004	518	612
		4671	Smíchov	PÚ 2563/04	30.11.2004	2356	468
		4609	Smíchov	PÚ 1365/05	12.5.2005	114	114
		4611	Smíchov	PÚ 1365/05	12.5.2005	470	470
		4409	Smíchov	PÚ 2549/05	26.10.2005	2521	2521
		4012	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	273	114
		4702	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	567	567
		4762	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	1020	1020
		4763	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	1 767	1 767
		4764	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	234	234
		4697	Smíchov	PÚ 1805/06	31.5.2006	1047	1047
		4708	Smíchov	PÚ 2440/07	18.10.2007	152	152
		4709	Smíchov	PÚ 2440/07	18.10.2007	449	449
		4672	Smíchov	PÚ 1107/92/3	9.12.2009	38261	11124
		25	Košíře	PÚ 3226/01	23.11.2001	5546	268
		5	Košíře	PÚ 992/06	20.3.2006	739	739
Žalobkyně vlastní 5/36 nároku po Eduardovi Nesselovi	odúmrť 5 D 97/62 J.Ue. Eduard Nessel ke dni 5.1.1962	25	Košíře	PÚ 1107/92/26	14.6.2018	5546	5546

původní vlastník	právní důvod přechodu na stát	PK	Katastrální území	Rozhodnutí SPÚ ohledně nevydání pozemku	ze dne	výměra celé původníPK parcely v m ²	výměra nevydané PK parcely v m ²
		5	Košíře	PÚ 1107/92/26	14.6.2018	739	418
		4672	Smíchov	PÚ 1107/92/15 + PÚ 1107/92/21	27.4.2014 21.9.2016	38261	11 899
		4673	Smíchov	PÚ 1107/92/15 +PÚ 1107/92/20	27.4.2015 8.7.2016	30867	17223
		4675	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	912	730
		4676	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015		
		4741	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	2026	934
		4746	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	11 046	10496
		4732	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	2081	922
		4733	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	5060	2975
		4734	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	2864	99
		4756	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	4732	2010
		4261	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	53451	44095
		4409	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	2521	2521
		4609	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	114	114
		4611	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	470	470
		4697	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	1047	1047

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

4702	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	567	567
4707	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	586	222
4708	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	152	152
4709	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	449	449
4753	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	1138	23
4670	Smíchov	PÚ 1107/92/19	20.11.2015	4400	1936
4748	Smíchov	PÚ 1107/92/20	8.7.2016	106575	14610
4671	Smíchov	PÚ 1107/92/21 +PÚ 1107/92/25	21.9.2016 21.5.2018	2356	549
4680	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017	5640	3312
4681	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4682	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4683	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4684	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4685	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4686	Smíchov	PÚ 1107/92/24 +PÚ 1107/92/27	14.6.2017 24.10.2018		
4687	Smíchov	PÚ 1107/92/24 +PÚ 1107/92/27	14.6.2017 24.10.2018		
4688	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4689	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4690	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
4011	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	398	398
4012	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	273	273
4692	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	534	117
4705	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	755	216
4706	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	615	195
4761	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	12213	749
4742	Smíchov	PÚ 1107/92/29	12.2.2019	965	152

11. Samotná předchůdkyně žalobkyně Jana Nesselová již v průběhu r. 2006, 2007, 2008 a 2009 uplatnila svůj nárok na vydání náhradních pozemků v souvislosti s přiznaným restitučním nárokem v rámci veřejných nabídek náhradních pozemků, dále i žalobkyně učinila obdobné kroky vůči žalované v průběhu r. 2012 a 2020, nicméně byly pouze nepatrně úspěšnými, když celková výše restitučního nároku byla žalovanou současně nesprávně oceněna, tudíž tato skutečnost bránila oprávněné osobě i v řádném a efektivním uspokojení. Ke dni 13. 3. 2019 byly vedeny žalovanou nároky pro Janu Nesselovou ve výši 39 304,31 Kč a pro žalobkyni ke dni 4. 3. 2019 ve výši 211 883,55 Kč se zůstatkem 198 446,83 Kč, dále ke dni 14. 4. 2020 ve výši 203 557,18 Kč, přičemž žalobkyně žádala žalovanou o řádné ocenění těchto restitučních nároků, nicméně žalovaná ještě v r. 2020 pro tyto účely správného ocenění odňatých pozemků stále popírala možnost využít regulačních a zastavovacích plánů z 30. let minulého století jakožto platné územně plánovací dokumentace, současně namítala promlčení některých nároků. Nakonec právní zástupkyně žalobkyně v předžalobní výzvě ze dne 19. 12. 2019 vyzvala žalovanou k zaevidování restitučního nároku žalobkyně ve správné výši bez zbytečného odkladu s odkazem na vypracovaný posudek prof. Ing. Renaty Schneiderové Heralové, Ph.D. s oceněním odňatých pozemků ve výši 5 161 164 Kč, když uvedený posudek vychází z územního plánu platného v době odnětí nevydaných pozemků.
12. Znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D., provedla ocenění pozemků rodiny Nesselových v kat. úz. Smíchov a Košíře, které přešly na stát k 31. 10. 1960, k datu 21. 12. 1961 a

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

k datu 5. 1. 1962, přičemž tyto pozemky ocenila vždy k datu přechodu na stát dle vyhl. č. 316/90 Sb. ve znění § 14 odst. 1, jako pozemky stavební á 250 Kč/m² jak u k. ú. Smíchov, tak i k. ú. Košíře, které byly v době přechodu těchto pozemků na stát součástí hlavního města Prahy. Ostatní pozemky, které si zachovaly zemědělský charakter, byly oceněny dle § 14 odst. 3,4 oceňovací vyhlášky podle bonity půdy přidělené a evidované v KN k jednotlivým pozemkům. U stavebních pozemků neshledala důvod uplatnit srážky podle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Ke dni přechodu pozemků na stát nebyl k dispozici žádný relevantní územně plánovací podklad přijatý podle zákonné úprav z r. 1958, když dle Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy je evidována plánovací dokumentace přijatá po roce 1950 až v podobě směrného územního plánu hl. města Prahy 1964, který byl schválen 22. 4. 1964. Proto využila pro oceňování pozemků regulačních plánů Státní regulační komise, které byly sice vydávány ve 30. letech 20. století / návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část Prahy XVI (Smíchov) SRK 000502, potvrzeného Ministerstvem veřejných prací dne 17. 3. 1933; návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVI (Smíchov) a Prahy VII (Motol) SRK 000501, potvrzeného Ministerstvem veřejných prací dne 17. 3. 1933 a návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVII (Košíře) SRK 000557, potvrzeného Ministerstvem veřejných prací dne 24. 11. 1939, přičemž se jednalo o platnou a účinnou dokumentaci, která byla přijata za účelem rozvoje uvedených městských částí/ přičemž existují doklady o tom, že byly používány až do 60. let 20. století, kdy pak byly postupně nahrazovány územně plánovací dokumentací, která byla vydávána na základě zák. č. 84/1958 Sb. o územním plánování. Do doby jejich nahrazení byly regulační plány využívány, a to ještě po 1.1. 1959, tedy za účinnosti zák. č. 84/1958 Sb. Další územně plánovací dokumentace pro dané území byla přijata až v roce 1964, a to usnesením vlády ČSR č. 223 ze dne 22.4.1964. Do té doby postupovaly úřady při povolování staveb i nadále podle dokumentace z 30-tých let, neboť až do roku 1964 nebyla žádná nová dokumentace přijata. Následná územně plánovací dokumentace pak z této dokumentace vycházela a do značné míry ji přejala. Znalce se vyjádřila k aplikaci srážek znalcem Ing. Pavlem Pelcem, který nesprávně aplikoval srážky v případě záměru průmyslové výstavby na odňatých pozemcích, vč. výstavby komunikací, sportovišť aj., neboť příslušné srážky např. u stavební nesrostlosti části obce, nepříznivé docházkové vzdálenosti k ZŠ, nemožnosti napojení na kanalizaci a vodovod v místě atd. jsou faktory důležité pro stavby určené pro rodinné bydlení, v důsledku nichž dochází k jejich znesnadnění na daném pozemku, proto o nich nelze v uvedených případech ani uvažovat. Navíc tyto srážky s ohledem na velký časový odstup od odnětí pozemků státem nelze s určitostí stanovit, tudíž pro absenci jistoty o důvodnosti jejich aplikace nemohou být použity, nelze vycházet z určité pravděpodobnosti, jak to učinil Ing. Pavel Pelc. To se například týká i aplikace srážek za přístup po nezpevněné komunikaci, kdy nelze s určitostí zjistit daný stav v příslušné době, dále pak nelze zkoumat srostlost každého konkrétního pozemku s obcí, nýbrž srostlost samostatného sídla nebo části obce, ve které se daný pozemek nachází, s obcí hlavní. Dále pak uvedla, že srážku za nepříznivou docházkovou vzdálenost daných pozemků od NV lze aplikovat pouze u pozemků, které byly určeny k výstavbě rodinných domů či by k těmto domům náležely, u ostatních pozemků tato aplikace nemá smysl. Tato srážka se neaplikuje ani v případě, kdy je v daném místě městská doprava, což v uvedených kat. územích byla. Ani předložené zákresy vodovodních a kanalizačních přípojek vč. vnitřních vodovodů a kanalizací nejsou kompletní, proto nemohou být relevantním podkladem pro aplikaci předmětných srážek. Pro posouzení srážky za svažitý pozemek orientovaný na SV, S, SZ a ztížené základové podmínky Ing. Pavel Pelc použil neaktuální a neaplikovatelné mapy, míra svažitosti má své logické opodstatnění, když srážku dle pol. č. 9 lze uplatnit v případě ztížených základových podmínek, kdy svažitost významně ztěžuje možnost stavebníka postavit rodinný dům, nicméně tuto srážku nelze uplatňovat u všech pozemků, na nichž je plánovaná konkrétní výstavba, ale svažitost se zkoumá jen v místě stavby. Proto je nutné konkrétní svažitost ke dni odnětí přesně kvantifikovat, což s odstupem doby ani nelze a znalec Ing. P. Pelc to nečiní. Navíc

aplikuje dvě srážky v mnoha případech zároveň a nerozlišuje rozdílný význam každé srážky, přičemž srážka pod pol. č. 8 řeší primárně svažitost pozemku a jeho orientaci, tedy objektivní okolnosti, srážka pod pol. 9 řeší ztížené základové podmínky, tedy konkrétní okolnosti daného pozemku, především možnosti zcela konkrétní výstavby a daném pozemku. Ani jednu položku však nelze bez vší pochybnosti aplikovat, a již vůbec ne bez přesné kvantifikace svažitosti. Navíc Ing. P. Pelc tyto srážky aplikoval i u pozemků, které byly již zastavěny stavbou ke dni odnětí, nebo byly určeny ke zřízení komunikace nebo trafostanice, což nemá žádné opodstatnění. Soud má za prokázané, že prvním územním plánem po 1.1.1959 byl Směrný územní plán hl. m. Prahy z roku 1964, schválený usnesením vlády č. 223 dne 22.4.1964, po schválení regulačních plánů v 30-tých letech 20. století byl v roce 1948 vypracován návrh směrného plánu, který však nebyl schválen a byl rozvíjen či přepracováván do Návrhu směrného územního plánu z roku 1961, který byl schválen v roce 1964. Mezi 30-tými lety a rokem 1964 nebyla pro území hl. m. Prahy přijata žádná územně plánovací dokumentace. Jako stavební znalkyně ocenila ty části pozemků, jež přešly na stát, a byly územně plánovací dokumentací určeny k zastavění. Z webových stránek, kde jsou regulační plány státní regulační komise zdigitalizovány a zveřejněny, lze činit příslušné výseky a využívat je, jsou v nich obdobně jako v současné době vyznačeny jednotlivé plochy určené k zastavění, určena typová zástavba, kterou lze v daném území realizovat, či jsou v ní vyznačeny nezastavitelné plochy označené různými barvami. Při zpracování znaleckého posudku využila i konzultanta ing. arch. Mihalčíka za účelem promítnutí těchto informací do jednoho mapového podkladu a odvození i určení zastavitelných a nezastavitelných částí nevydaných pozemků. V inkriminované době se jednalo o 3 regulační plány pro Smíchov, Smíchov a Motol a Košíře, na které odkazuje v písemném vyhotovení posudku. Písemný znalecký posudek dále vyhodnocuje dle uvedených tabulek rozdělení pozemků původního katastru na část stavební a nestavební v rozsahu nevydaných částí, a čísla, pod kterými jsou jednotlivé pozemky označeny s odkazem na mapovou přílohu znaleckého posudku, kde je rozkresleno, která konkrétní část původního pozemku byla určena k zastavění a která část zůstala pozemkem nezastavitelným. Nejdříve znalkyně v posudku oceňuje komplexně nevydanou pozemkovou parcelu bez ohledu na jednotlivé spoluvlastnické podíly původních vlastníků a následně vyčleňuje tu část, která připadá na žalobkyni, tj. ideální spoluvlastnický podíl na původních parcelách původních vlastníků. Pozemkový úřad vydával svá rozhodnutí o nevydání parcel postupně, zdaleka nelyž vyřadával vždy celou původní pozemkovou parcelu, ale často i jednu pozemkovou parcelu v dílčích částech vydával v několika rozhodnutích. I po přijetí regulačního plánu z r. 1964 se vycházelo při nové výstavbě z principů založených regulačním plány z 30.tých let, jejichž základ byl nadále respektován a využíván i v nových regulačních plánech, resp. územních plánech Hl. města Prahy. PK parc. č. 4609 v k. ú. Smíchov je zahrnuta mezi parcely určené k zastavění, neboť by měla být součástí budoucí komunikace. Pozemky v dané lokalitě se nacházejí ve funkčních plochách pro rodinné domy v zahradách nebo komunikace, jedná se tedy o plochy stavební, příp. se jednalo o veřejné sady a pozemky nezastavitelné, pak tedy šlo o pozemky nestavební. Komunikace se řadí i v současné době mezi pozemky stavební. Pokud šlo o vyhl. č. 316/90 Sb., ta v ust. § 14, žádným způsobem jednotlivé stavební pozemky nerozlišovala, nerozlišovala jejich cenu, pouze uváděla cenu za 1 m² pozemku nebo jeho části určenou pro stavbu nebo ke zřízení zahrady. Při zpracování znaleckého posudku se snažila z veřejně dostupných informací zjistit bližší informace o pozemcích, o existenci veřejně přístupné mapy, např. kanalizace, el. vedení apod., nicméně takové podklady nenalezla, současně nenarazila na žádnou okolnost, která by ji vedla k tomu, že by aplikovala srážky podle přílohy č. 7 vyhlášky. Vyhláška blíže necharakterizuje pojem „stavebně srostlé s obcí či s částí obce“, poprvé k této definici došlo až ve vyhl. č. 178/1994 Sb. Veškeré oceňované pozemky v kat. úz. Smíchov a Košíře byly součástí kat. úz. začleněných do hl. města Prahy, když se jednalo o pozemky v hranicích hlavního města Prahy. Veškeré pozemky byly určeny k zastavění rodinnými domy v zahradách, kdy již v době, kdy byly určeny pro tento účel, muselo být plánováno, že domy budou napojeny na vodovod, kanalizaci a rozvod elektřiny a tyto

sítě musely být v této souvislosti i budovány. Proto uvedenou srážku neaplikovala, když např. u pozemků určených k zastavění veřejnou komunikací ze samotného principu takového pozemku nebylo potřeba napojení na vodovod či kanalizaci, tato srážka by neměla význam. Obdobně to platí pro napojení na elektřinu, ve vztahu k výstavbě rodinných domů lze očekávat, že v případě potřeby i komunikace mohla být napojena na kanalizaci a elektřinu. Pozemky v k. ú. Smíchov a Košíře již v té době měly městskou hromadnou dopravu, která v těchto lokalitách fungovala, v r. 1960 rozhodně městská doprava obsluhovala jak lokalitu Smíchov, tak i Košíře, v r. 1897 existovala elektrická dráha Smíchov-Košíře, dále tudy vedly trasy tramvají z r. 1938, když doprava v místě se vztahuje k celé oblasti, nikoliv ve vztahu ke konkrétním pozemkům. V případě plánování výstavby jsou součástí plánování i cesty, z leteckých snímků na webu 2 Prahy z r. 1953 a 1975 by se těžko zjišťoval stav v letech 1960-1961, obdobně je tomu i u inženýrských sítí. Ani v novějších předpisech se u komunikací nepočítá se srážkou v souvislosti se zasít'ováním. Podle aktuálních předpisů jsou komunikace oceňovány jinak než budovy. Literatura, která by překlenovala nejasnost výkladů pojmů oceňovací vyhlášky, ani jiné praktické postupy její aplikace v praxi jí nejsou známy. Částečně se snažila odstranit tuto nejasnost oceňovací vyhláška č. 178/1994 Sb. např. u svažitosti, když tato srážka byla uplatňována u svažitosti vyšší než 15 % v převažující části pozemku, dále pak u srážky stavební srostlosti, kde se hovoří o vzdálenosti 300m vzdušnou čarou, ale u Smíchova a Košíř byla i tak tato srážka neaplikovatelná z důvodu součásti velké Prahy, což je bez pochyb. Svažitost ani orientace pozemků není z ortofota zřejmá v důsledku výstavby a přesunů zeminy, kdy může docházet ke změnám. V r. 1990 však žádné tyto parametry neexistovaly. Neexistuje žádný konkrétní doklad, který by specifikoval faktický stav pozemků v době přechodu na stát. Znalkyně při stanovení hodnoty stavebních částí pozemků neaplikovala srážky dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, když na stát přešel rozsáhlý územní celek, který byl ke dni přechodu na stát využíván pro zemědělskou činnost. Na základě územně plánovací dokumentace však šlo o území určené k zástavbě, zejména rodinnými domy a obytnými domy vilového charakteru v zahradách a potřebné infrastruktury. Šlo tedy o zájmové rozvojové území Prahy. Nelze tudíž hovořit o tom, že by příslušné části pozemkových parcel nebylo možné napojit na síť, nebyly by v dosahu hromadné dopravy či v dosahu občanské vybavenosti, neboť výstavba této infrastruktury byla součástí územně plánovací dokumentace rozvoje daného území. Pokud jde o srážku za svažitost terénu, znalkyně uvedla, k této otázce neexistovaly v době přechodu pozemků na stát potřebné mapové podklady, z nichž by šlo najisto zjistit svažitost dotčených pozemků. Oceňovací vyhláška č. 316/90 Sb, na niž odkazoval zákon o půdě, žádným způsobem nedefinovala limity pro uplatnění srážek z ceny stavebního pozemku. Vyhláška č. 316/1990 Sb. nerozlišovala mezi jednotlivými stavebními pozemky, např. podle druhu staveb, které na nich mohou být postaveny (např. soukromé, veřejné, infrastruktura), vyhláška stanovila pro všechny stavební pozemky v obci Praha jednotnou cenu 250 Kč u rodinných domů, zahrad, vedlejších staveb a rekreačních nemovitostí, když jiné stavby a pozemky s ohledem na státní (veřejné) vlastnictví nebylo třeba oceňovat. Proto aplikace oceňovací vyhlášky je z dnešního pohledu velmi nestrukturalizovaná. Ve svých dřívějších znaleckých posudcích pracovala se stanovisky IRP (Institut rozvoje a plánování hl. m. Prahy o zastavitelnosti jednotlivých pozemků v době jejich přechodu na stát. V současné době však IRP taková stanoviska odmítá vydat, znalkyně tedy ze svých předchozích zkušeností se stanovisky IRP konstatovala, že IRP vycházel ve svých stanoviscích rovněž z územně plánovací dokumentace z 30.-tých let. K upřesnění podmínek pro uplatnění srážek došlo až v pozdějších oceňovacích předpisech. Okolnost, zda skutečně došlo po přechodu pozemků na stát k realizaci zastavění vč. jejího rozsahu a časového vymezení není pro určení ceny těchto pozemků podstatné. Určujícím parametrem pro stanovení charakteru pozemku k zastavění byly regulační plány z 30. let 20. století, které konkrétní pozemkové parcely určovaly k zastavění vč. typových staveb, které mohly v dané lokalitě vzniknout, není tedy podstatné, zda v budoucnu skutečně k takovému zastavění došlo, kdy určité požadavky doznaly určitých změn. Znalecký posudek tedy vychází z promítnutí mapy

původního pozemkového katastru s vyznačením hranic původních pozemkových parcel, mapových podkladů regulačních zastavovacích plánů a mapových podkladů současného katastru do jednoho mapového souboru. Ze vzájemných průniků map pak bylo možné stanovit části nevydaných původních pozemků a ty rozdělit na stavební (určené regulačním plánem k zástavbě) a na ty, které si zachovaly svůj původní nestavební charakter. Pak za pomoci programu AUTO CAD došlo k výpočtu celkové plochy nevydaných částí pozemků, a výpočtu zastavitelné a nezastavitelné plochy nevydaných pozemků. Výsledky jsou mimo jiné zachyceny i v přílohách posudku, kde jsou vyznačeny hranice jednotlivých ploch a výsledek průmětu všech tří mapových podkladů. Ze zákresů plyne, které odňaté pozemky či jejich části byly určeny k zastavění a které nikoliv. Hodnotu nevydaných pozemků stanovila částkou 63 017 226 Kč, s tím, že hodnota spoluvlastnického podílu žalobkyně, resp. jejích právních předchůdců, činí 5 161 164 Kč, jak bylo již shora uvedeno. V případě zpochybňování výpočtu rozsahu parcely PK 4748 v kat. úz. Smíchov o původně počítané výměře 106 575 m² a nevydané výměře v rozsahu 29 481 m² k datu přechodu na stát ke dni 21. 12. 1961, která se v uvedeném rozsahu stala předmětem znaleckého propočtu vyhláškové ceny tohoto nevydaného pozemku, soud uzavírá, že při logickém přepočtu v rozsahu pozemku pouze o zbývající nevydané výměře 14 842 m² dle námitek Ing. Pavla Pelce oproti 29 481 m², a to při ocenění á 250 Kč, by činilo celkové ohodnocení u všech restituentů k tomuto pozemku nikoliv částku 7 370 250 Kč, ale toliko částku 3 710 500 Kč, tzn. při ocenění všech pozemků, které přešly na stát k 21. 12. 1961, by tento součet činil nikoliv částku 32 321 057 Kč, ale částku 28 610 557 Kč. Při zachování podílu žalobkyně 1/36 z této částky by se jednalo nikoliv o částku 897 807 Kč, ale o vyčíslení tohoto podílu ve výši 794 737,69 Kč, v samotném součtu celkového podílu žalobkyně na výši ocenění odňatých pozemků pak činila výše restitučního nároku 5 058 094,6 Kč, po zaokrouhlení 5 058 095 Kč /nikoliv 5 161 164 Kč/. Dodatečně znalkyně srovnala charakter odňatých a nevydaných pozemků parc. č. 5, 6 a 25 v katastrálním území Košíře a pozemků 4673, 4741, 4748, 4261, 4732, 4733, 4734, 4761, 4705, 4706, 4746, 4707, 4011, 4691, 4692, 4670, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 4690, 4680, 4681, 4682, 4683, 4675, 4671, 4609, 4611, 4409, 4702, 4762, 4763, 4764, 4012, 4697, 4708, 4709, 4672, vše zaps.v katastrálním území Smíchov, a to v duchu srovnání jejich povahy dle regulačního a zastavovacího plánu z 17. 3. 1933 pro úz. hl. Města Prahy části Smíchov a Košíře se schváleným Směrným územním plánem z 22. 4. 1964, přičemž u pozemků označených popsány parcelami dospěla k závěru, že výjma PK 4705, 4706, 4707, 4691, 4692, 4680, 4681, 4682, 4683, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 7690, 4675, 4702, 4697, 4708, 4709 v kat. úz. Smíchov, kde je zaznamenána změna původně do stavební plochy veřejnou zelení, je stavební povaha u těchto pozemků i cena těchto částí zcela shodná. Naprosto shodně dovodil určení ocenění odňatých pozemků v kat. úz. Hlubočepy i znalec Ing. Zdeněk Bureš, který vyházel z regulačního a zastavovacího plánu pro uvedenou část území Prahy z 30. let 20. století, kdy v případě posuzovaných pozemků došlo k jejich přechodu na stát v únoru 1951, pro dané ocenění nepoužil taktéž srážky dle přílohy 7 oceňovací vyhlášky

13. Oproti posudku zpracovanému znalkyní prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. předložila žalovaná znalecký posudek vypracovaný znalcem Ing. Pavlem Pelcem, který podal svůj posudek v ústní formě současně před Obvodním soudem pro Prahu 9 ve věci sp. zn. 98 C 162/2019 . Vypracované verze tohoto posudku jakožto oponentního vycházely z totožných správních rozhodnutí a listin, vycházel dále mimo jiné ze srovnávacího sestavení parcel, zákresů zařízení Pražských vodovodů a kanalizací, a.s. Smíchov a Košíře, protokolů se stanovením BPEJ pozemku, parcelních protokolů kat. úz. Smíchov a Košíře z r. 1947, vyjádření Odboru archivu hl. m. Prahy k umístění sídel ONV, leteckých snímků z archivu IPR 1938 až 1989, katastrálních map, historických územních plánů hl. m. Prahy v dostupné mapové aplikaci a internetových stránek a portálů, když k datům přechodu pozemků na stát, tj. k 31.10. 1960, 21. 12. 1961 a k 5. 1. 1962 zpřehlednil jednotlivé parcely v kat. úz. Smíchov a Košíře, u parcely PK 4748 k datu přechodu na stát k 21. 12. 1961 stanovil výměru parcely 106 575 m² a nevydanou část této výměry nejdříve v

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

rozsahu 29 481 m², tj. shodně se shora uvedenou znalkyní. Znalec zdůraznil zrušení regulačních plánů Státní regulační komise s účinností zák. O územním plánování a výstavbě obcí č. 84/1958 Sb. s odkazem na § 17 odst. 1, který měl zrušit i § 19 zák. č. 280/1949 Sb., kterým se do té doby upravovala platnost potvrzených regulačních a zastavovacích plánů z dřívější doby, tj. tedy s účinností k 31. 12. 1958 již dle názoru znalce byly zrušeny. Z uvedeného důvodu tedy nepovažuje závěry jmenované znalkyně za správné, neboť tato z označených zastavovacích a regulačních plánů z 30. let minulého století vycházela s cílem určit charakter odňatých pozemků. Protože další mezitímní dobová územně plánovací dokumentace nebyla až do r. 1964 schválena, pro účely ocenění vycházel z faktické realizace zástavby těchto odňatých pozemků, které podrobně ve vztahu jednotlivým parcelám popisuje, přičemž jím uváděná skutečná realizace výstavby spadá do období u některých parcel se značným časovým odstupem od data odnětí těchto pozemků státem. Současně tyto faktické tituly výstavby poměruje i s neschváleným územním plánem z r. 1948 a následně schváleným plánem z r. 1964, v němž ne vždy je vymezen totožný stavební záměr jako u regulačních a zastavovacích plánů z 30. let minulého století. Na základě uvedených podkladů dospěl znalec k závěru, že tyto pozemky nebyly státem odnímány za účelem jejich zástavby, neboť ani nedošlo k její bezprostřední realizaci, navíc při faktické zástavbě bylo postupováno dle jiných územních plánů, než jsou dílčí regulační plány Státní regulační komise, které považuje za neplatné. Dále dodal, že navazující platné územní plány často v mezidobí měnily i charakter nevydaných pozemků, když návrh Směrného územního plánu z r. 1948 byl dle jeho názoru aktuálnější a více odpovídající Směrnému plánu hl. m. Prahy z r. 1964, byť ze samotného Směrného plánu z r. 1948 nelze dle jeho názoru taktéž dovodit charakter nevydaných pozemků. Posuzované odňaté pozemky tedy částečně ocenil odchylně než znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D, kdy dle svých závěrů zpřehlednil vždy k jednotlivým datům odnětí ocenění předmětných pozemků ve svém posudku, v němž vždy vyjádřil jejich charakter, a to částečně především zemědělský oproti stavebnímu. Po konečné sumarizaci administrativní ceny dospěl k závěru celkového ocenění těchto odňatých pozemků hodnotou 6 061 230,23 Kč, přičemž při podílu žalobkyně stanovil z tohoto celkového součtu částku 497 130,69 Kč, po zaokrouhlení 497 131 Kč. V této hodnotě se již promítá i použití srážek dle přílohy 7 oceňovací vyhlášky, když nepovažoval specifikované pozemky v kat. úz. Smíchov za stavebně srostlé s hl. m. Prahou, posuzoval jejich vzdálenost od nejbližšího obytného objektu vyšší než 300m. Uvedenou srážku neaplikoval u pozemků zemědělských. Ve vztahu k Pk 4675,4676, 4680-4690 v kat. úz. Smíchov nebyla dle znalce vybudována až k r. 1988/1989 zpevněná přístupová cesta dle leteckých snímků z r. 1966 a katastrálních map, u ostatních PK v kat. úz. Košíře byla přístupová cesta, protože však nebyly pozemky oceněny jako stavební, nebyla srážka použita. U srážky ohledně napojení na veřejný vodovod znalec zjistil u některých pozemků v kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře napojení na vodovodní přípojku již min. od r. 1923, u některých zaps. v kat. úz. Smíchov až od r. 1975. V případě napojení na veřejnou kanalizaci znalec uvedl, že v zákresech PVK není možné rozeznat dobu připojení daného pozemku na kanalizační řád, nicméně i kdyby kanalizace v místě existovala, neznamenalo by to napojení veškerých nemovitostí na tuto kanalizaci. Podklady pro zjištění existence elektrické sítě však byly skartovány, proto srážku neaplikoval. Dále porovnával docházkovou vzdálenost z ONV s odkazem na archiv hl. m. Prahy, když uvedl, že Smíchov a Košíře byly v r. 1961 součástí obvodu Prahy 5, zohledňoval i rozvržení městské dopravy v konkrétních částech, přičemž v konkrétních případech aplikoval tuto srážku u všech nevydaných pozemků, které byly určeny k výstavbě rodinných domů či by k těmto náležely. Z důvodu nedostatku informací z archivu hl. m. Prahy získával náhled z katastrálních map i ohledně umístění ZŠ / I, stupně/, když se zabýval konkrétními školami na uvedených adresách, v případě pozemků, které by hodnotil nikoliv jako stavební, tuto srážku neaplikoval. Dále aplikoval srážku pro svažitý pozemek orientovaný na SV, S. a SZ, když vycházel z katastrálních map příslušného kat. úz. a v porizované tabulce vyhodnotil použití této srážky jak s ohledem na sklon pozemků a orientaci na sever, kdy v případě sklonu

pozemku a jeho orientace na sever použil kumulativně obě srážky. Ve vypracovaném dodatku č. 1 napadl správnost vyčíslené rozlohy zbytku nevydaného pozemku PK 4748 v kat. úz. Smíchov, kterou však v původním provedení znaleckého posudku vyčísлил shodně jako shora uvedená znalkyně, nicméně vycházel z jednotlivých správních rozhodnutí PÚ 1940/97 a PÚ 608/01, když namítal, že není možné provést součet výměr 14 639 + 14 842 m² a na základě tohoto součtu propočítat restituční nárok žalobkyně, když je nutné zohlednit i naturální podobu uspokojeného restitučního nároku dle PÚ 2019/93 v rozsahu 82 584 m², když k rozhodnutí zbývalo již toliko 23 991 m², z čehož byla vydána v naturální podobě i další část. Rozloha 14 842 m² tak představuje výměru celého nevydaného pozemku, z toho 14 610 m² bylo zastavěno trafostanicí a přístupovou cestou dle rozhodnutí PÚ 1107/92/20 ze dne 8. 7. 2016, zbývající část pozemku o velikosti 232 m² představovala pravděpodobně funkčně spojenou izolační zeleň po všech odpočtech naturálně vydaných pozemků. Za tohoto stavu je nezbytné vycházet u rozlohy nevydaného pozemku tedy v rozsahu 14 842 m². Ze samotného rozhodnutí PÚ 2019/93 a srovnávací identifikace parcel však naopak vyplývá, že příslušný pozemek PK 4748 kat. úz. Smíchov byl rozdělen na 5 dílů ve vztahu k parc. č. 4748/1, přičemž výměra těchto dílů činila 82 584 m² a ing. Vilému Nesselovi byla vydána 1/36 v rozsahu 2294 m². Dále dle PÚ 1940/97 nebylo vydáno 14 639 m² /tj. parc. č. 4748/2 a parc.č . 4748/3/, přičemž se jedná u parc.č . 4748/3 o rozlohu 998 m², z ní tedy zbývá 1 000 m², u parc. č. 4748/2 se jedná o rozlohu 13 641 m². U PÚ 608/01 byly vydány parc. č. 4748/5 o výměře 1695 m², parc. č. 4748/6 o výměře 982 m² a parc. č. 4748/21 o výměře 295 m², celkem 2 972m², parc.č . 4748 mělo tedy zbýt 14 842 m², která nebyl vydána, přičemž neměla být zřejmě uvedena parc.č . 4748/2, 4748/3 a 4748/22. Z pohledu srovnání identifikace parcel parc.č . 4748/1 o rozměru 82 584 m² byla tvořena díly d1, d2, d3, d4 a d5, které byly vydány dle PÚ 2019/93, jak již je shora uvedeno, dále pak PK 4748 tvořila parc.č. 4748/2 v rozsahu 12641 m², parc. č. 4748/3 v rozsahu 1 998 m², parc.č . 4748/4 v rozsahu 6 177 m², parc. č. 4748/5 v rozsahu 1 695 m², parc. č. 4748/6 v rozsahu 1480 m² tj. 4748/6 – 982 m², 4748/21 – 295 m² a 4748/22 – 186 m²/, ve vztahu k PK 4748 se dále vyskytují další dělení parcely na 4748/2, část 4748/3, 4748/33, 4748/43 a 4748/45 v kat. úz. Smíchov, přičemž s těží lze jednoznačně a správně určit konečnou nevydanou výměru parc.č. 4748 v kat. úz. Smíchov, když žalovaná řádně postupný vývoj identifikace této parcely v porovnání s jejím chronologickým dělením a jeho srovnávací indentifikací v PK a KN neprokázala, když sama uváděla dne 8. 12. 2021 zbytek nevydané parcely PK 4 748 v kat. úz. Smíchov o rozloze 444 m² a dokonce tvrdila oproti nevydané výměře 14 195 m² výměru 14 639 m². Za daného stavu nelze s jistotou stanovit tedy konečnou rozlohu nevydané části parcely. Následně znalec Ing. Pavel Pelc doplnil své dřívější znalecké závěry o další podklady týkající se skutečné realizace výstavby na předmětných pozemcích v letech následujících až po odnětí konkrétních pozemků a poukazyval na drobné nesrovnalosti ve výpočtech s /m² jako učinila znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D. U části pozemku parc.č 4748 pak změnil svůj přístup k aplikaci srážky z důvodu umístění trafostanice. V závěrečné sumarizaci administrativní ceny dospěl k závěru o administrativní výši odňatých pozemků v částce 12 146 697,33 Kč s propočtem ve vztahu k žalobkyni ve výši 1 015 545 Kč. Další opoziční znalecký posudek vypracoval znalec dne 28. 7. 2021, který mimo jiné zahrnoval i ocenění odňatých pozemků v kat. úz. Smíchov a Košiče, vč. pozemku parc. č. 4748, kterou přepočtl v rozsahu nevydané části o rozloze 14 842 m², dále v něm popisuje chronologický vývoj plánů Státní regulační komise, které je nutné považovat za nových podmínek vzniklých po válce za zastaralé, zdůrazňuje vytvoření nového směrného plánu v r. 1948, nicméně ve fázi návrhu, což mělo být jako podklad pro ocenění odňatých pozemků časově tomuto okamžiku bližší, proto se mělo z něho vycházet. Od 1. 6. 1950 zdůrazňuje vymezování stavebních obvodů, když v období komunismu byl dokončen nový územní plán, který byl schválen až v r. 1964 jako směrný plán hl. m. Prahy. Následně měly být přijímány a schvalovány další územní plány od r. 1971. Uvedl, že většina oceňovaných nevydaných pozemků jsou uvedeny v Pozemkových knihách jako role nebo pastvina, což odpovídá dnešnímu

pojmenování orná půda nebo trvalý travní porost, nicméně v pozemkových knihách nejsou uváděny výměry jednotlivých PK parcel, tyto výměry je možno kromě jednotlivých rozhodnutí PF, resp. SPÚ porovnat např. s evidencí výměr, která se nachází v parcelních protokolech pro kat. úz. Smíchov a Košíře, nicméně tyto parcelní protokoly se liší v datu sestavení, vždy obsahují však r. 1947, sám provedl porovnání z těchto různých zdrojů, když zjistil nesprávnou výměru u PK 5 kat. úz. Košíře v rozsahu 739 m², přičemž správné rozhodnutí obsahuje výměru pozemku parc.č. 5/1 v rozsahu 320 m², což vydává v naturální podobě. Dále opětovně popsal své námítky ve vztahu k PK 4748 v kat. úz. Smíchov, z důvodu absence informace o BPEJ v KN u oceňovaných pozemků vyšel z průměrné ceny BPEJ ve výši 3 Kč/m². V návaznosti na připojené přílohy k posudku se zabývá charakterem popsaných pozemkových parcel v návaznosti na stav předcházející před odnětím těchto pozemků v porovnání se stavem reálným až po odnětí pozemků, z čehož opětovně dovozuje charakter pozemků v souvislosti s naplňováním zastavěnosti pozemků až s podstatným časovým odstupem doby. Nesouhlasí se závěry prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. ohledně zásadního podkladu pro ocenění odňatých pozemků spočívajícího v použití regulačních a zastavovacích plánů Státní regulační komise, naopak preferuje nutnost využití Směrného územního plánu z r. 1948, který byl toliko v návrhu, ale měl být časově bližší datu odnětí jednotlivých pozemků. Znovu zdůrazňoval nemožnost rozeznat dobu připojení daného pozemku na kanalizační řád, což současně souvisí i s připojením na vodovod, tudíž v případě když ke dni odnětí neexistoval v místě vodovod, nebyla aplikována ani srážka za nemožnost napojení pozemku na kanalizaci. Jeho závěry jsou obdobné jako v předchozích zpracováních, přičemž se jedná o posudek činěný v rámci jiného restituenta ve vztahu však ke shodným odňatým pozemkům v kat. úz. Smíchov, které byly odňaty tak jako u žalobkyně k datu 21. 12. 1961, přičemž tyto pozemky, které dělí na stavebního a zemědělského charakteru, oceňuje částkou 435 867,30 Kč. Závěry znalce Ing. Pavla Pelce podporuje samotná žalovaná leteckými srovnávacími snímky a konkrétními stavebními rozhodnutími k odňatým pozemkům, ve vztahu k jejichž charakteru zdůrazňuje reálné provedení zástavby i v následujících obdobích po jejich odnětí, když porovnává rozsahu skutečného provedení zástavby a její konkrétní podobu oproti regulačnímu a zastavovacímu plánu z 30. let 20. století, který tak nemá mít zásadní vliv na určení charakteru odňatých pozemků, a to přesto, že samotné oddělení tvorby cen a verifikací SPÚ v rámci oceňování odňatých pozemků u restitucí regulační a zastavovací plány Státní regulační komise z 30. let 20. století uznává a návrh směrného plánu z r. 1948 jako podklad k posouzení charakteru pozemků uznáván není, za další vydaný územní plán je uznáván plán z r. 1971. Znalecký posudek, který nevychází z tohoto předpokladu považuje za neakceptovatelný. Nicméně vzhledem ke shora uvedeným závěrům znalce Ing. Pavla Pelce v souvislosti s jeho ústním podáním znaleckého posudku u Obvodního soudu pro Prahu 9 nelze tento znalecký posudek považovat za přesvědčivý a přezkoumatelný, když jeho zvolená koncepce použití konkrétní realizace zástavby dle jednotlivých správních rozhodnutí, která časově nespádají ani do aktuální doby odnětí příslušných pozemků, je značně roztržitá, jeho náhled nemá jednotnou koncepci, náhodně volí dle svého přesvědčení příslušný návrh územního plánu z r. 1948, byť neschváleného, ale dle jeho úvah pouze lépe využitelného, nevychází ani z koncepce SPÚ a neuznává zastavovací a regulační plány z 30. let 20. století za zásadně využitelné, odůvodňuje své závěry nelogickým porovnáním záměru výstavby rodinných domů oproti skutečné výstavbě sídlišť se značným časovým odstupem, odklání se od samotné soudní judikatury při posuzování charakteru odňatých pozemků, když tvrdí, že se jedná o pozemky zemědělské, neboť v příslušných vyvlastňovacích dokumentech byly takto označeny, a nebere v úvahu stavební záměr jejich odnětí, dokonce v případě realizace zástavby až v pozdějších letech po odnětí těchto pozemků dle něho nelze vycházet z uvedené územní dokumentace, proto se jedná o pozemky zemědělské, posuzované pozemky nepovažoval za stavebně srostlé s hl. m. Prahou, když nevychází z opatření Útvaru architekta hl. m. Prahy z 20. 7. 1980, přičemž posuzoval srostlost vždy k jednotlivým pozemkům nikoliv k části obce, nakonec však potvrdil

srostlost kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře s hl. m. Praha. Přes existenci páteřní trasy prohlásil pozemky za nedostatečně přístupné po komunikaci, dále pak srážky aplikoval i u zemědělského charakteru pozemků, nedokázal logicky vysvětlit uplatnění jednotlivých srážek, natož pak uplatnění srážky za svažitost a orientaci pozemku dle světových stran, kdy v případě severní svažitosti uplatnil srážku dvojnásobně. Nakonec s jistotou nemohl potvrdit ani oprávněnost použití srážek. Pro případ aktuálních snímků, kde je pozemek zemědělský, ale v územním plánu je zapsán jako zastavitelná plocha, tak znalec potvrdil, že by takový pozemek ocenil jako stavební. Nepostupoval však tak u pozemků odňatých v r. 1961, protože si prý nebyl jistý údajně směrným plánem z r. 1948, přesto že ho považoval za podpůrný, tak vycházel ze skutečného zastavění dle jednotlivých územních rozhodnutí o umístění staveb v následující době, což však znalec časově nijak neohraničuje.

14. Dle aktuálního stavu v KN je ČR stále vlastníkem požadovaných náhradních nemovitostí, a to pozemku parc. č. 211/103 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, pozemku parc. č. 957/1 – trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, pozemku parc. č. 381/24 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc a pozemku parc. č. 466/15 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, přičemž charakter a právní stav těchto pozemků nebrání jejich vydání. Pozemek parc. č. 466/15 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc byl původně dotčen na základě územního rozhodnutí č. 66/2016 Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, odd. územně správního záměrem zástavby průmyslovými, nikoliv veřejně prospěšnými, stavbami vč. napojení vystavěných areálů na nové inženýrské sítě a komunikace, nicméně na základě žádosti o vydání změny rozhodnutí o umístění stavby a změně využití území ze dne 10. 11. 2021 vč. připojeného plánu pro územní řízení bylo správním orgánem oznámeno zahájení změny územního rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022, jehož předmětem je změna napojení areálu na pitnou vodu a vodovodní řád vč. vynětí pozemku parc. č. 466/15 v kat. úz. Bystrovany ze stavebního záměru. Uvedený pozemek není dotčen ani předkupním právem obce, není vyloučen z převodu na třetí osobu. Současně je uvedený pozemek oprostěn i od uplatněného restitučního nároku jinou osobou v rámci řízení vedeného u OS v Olomouci pod sp. zn. 22 C 305/2017, když řízení ve vztahu k tomuto pozemku bylo pravomocně ke dni 6.8. 2020 zastaveno.
15. Ke shora uvedeným náhradním pozemkům byly vypracovány znalecké posudky, na základě kterých je oceněn pozemek parc. č. 466/15 – orná půda o výměře 3 811 m² v kat. úz. Bystrovany částkou 76 220 Kč, pozemek parc. č. 211/103 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc částkou 31 747,65 Kč, pozemek parc. č. 381/24 – orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc částkou 23 319,50 Kč a pozemek parc. č. 957/1 – trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc částkou 2 167,88 Kč, po zaokrouhlení tedy 2 168 Kč, oproti závěru tohoto ocenění Znaleckou kanceláří qdq services, s. r. o. pod č. 3387-3/2021, a to s odkazem na ust. § 14 odst. 4 vyhl. č. 316/1990 Sb. ve znění pozd. předp., přičemž se jedná o nezastavitelný pozemek, který se podle platného územního plánu nachází v území vymezeném jako plochy zemědělské (N), když dle koncepce nezastavěného území je dle ÚPD plocha vedena jako stabilizovaná plocha

v nezastavěném území se zachování stávajícího využití, Na pozemku je dále vymezena územní rezerva pro plochu smíšenou obytnou (UR-30), proto z hlediska ocenění je nutné pozemek ocenit dle jeho současného hlavního využití dle platného územního plánu, nejedná se tedy o stavební pozemek, tento spíše rovinný pozemek je aktuálně využíván v souladu s uvedeným druhem pozemku – trvalý travní porost, k němuž je přístup možný přes přílehnou veřejnou částečně zpevněnou komunikaci. Pozemek leží mimo zastavěnou část kat. úz. Slavonín a obce Olomouc, nenachází se na něm žádné trvalé porosty, vlastníkem je ČR, vlastnické právo není omezeno věcným břemenem. Dle současných závěrů pro stavební právo se zaujímá stanovisko, že plochy územních rezerv jsou tedy teprve prověřovány, zda jsou vhodné pro rezervované využití, proto pozemky v těchto plochách územních rezerv nejsou podle platného územního plánu určeny k zastavění, k ocenění pozemku v územní rezervě nelze tedy využít § 14 odst. 1, ale s přihlédnutím k územnímu plánu, dle kterého je pozemek uveden v plochách zemědělských (N) a s přihlédnutím k druhu pozemku „trvalý travní porost“ je třeba použít pro ocenění § 14 odst. 4 s vymezením 10,25 Kč/1m² s uplatněním srážky.

16. Podle § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. Zemřela-li osoba, jejíž nemovitost přešla v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky, fyzické osoby v tomto pořadí: a) dědic ze závěti, jež byla předložena při dědickém řízení, který nabyl celé dědictví, b) dědic ze závěti, který nabyl vlastnictví, avšak pouze v míře odpovídající jeho dědickému podílu; to neplatí, jestliže dědici podle závěti připadly jen jednotlivé věci nebo práva; byl-li dědic závětí ustanoven jen k určité části nemovitosti, na kterou se vztahuje povinnost vydání, je oprávněn pouze k této části nemovitosti, c) děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem; zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 13, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti, d) rodiče osoby uvedené v odstavci 1, e) sourozenci osoby uvedené v odstavci 1, a zemřel-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti a jeho manžel. V případech uvedených v § 6 odst. 1 písm. j) jsou oprávněnými osobami osoby tam uvedené; ustanovení odstavce 2 písm. c) až e) platí obdobně. V případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.
17. Podle § 6 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, 1) Oprávněným osobám budou vydány nemovitosti, které přešly na stát nebo na jinou právnickou osobu v důsledku výroku o propadnutí majetku, propadnutí věci nebo zabránění věci v trestním řízení, případně v trestním řízení správním podle dřívějších předpisů, jestliže výrok byl zrušen podle zvláštních předpisů, b) odnětí bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, c) postupu podle § 453a občanského zákoníku nebo podle § 287a zákona č. 87/1950 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 67/1952 Sb., d) odnětí bez náhrady postupem podle zákona SNR č. 81/1949 Sb. SNR, o úpravě právních poměrů pastvinářského majetku bývalých urbáriátníků, komposesorátů a podobných útvarů, e) odnětí bez náhrady postupem podle zákona SNR č. 2/1958 Sb. SNR, o úpravě poměrů a obhospodařování společně užívaných lesů bývalých urbáriátníků, komposesorátů a podobných útvarů, f) prohlášení a smlouvy o postoupení pohledávek pro případ vystěhování (tzv. renunciační prohlášení), g) toho, že občan zdržující se v cizině nemovitost zanechal na území republiky nebo jehož majetek přešel na stát podle zákona č. 183/1950 Sb., o majetku zanechaném na území Československé

republiky osobami, které optovaly pro Svaz sovětských socialistických republik a přesídlily na jeho území, h) smlouvy o darování nemovitostí uzavřené dárce v tísní, i) dražebního řízení provedeného na úhradu pohledávek státu, j) soudního rozhodnutí, kterým byla prohlášena za neplatnou smlouva o převodu majetku, kterou občan před odchodem do ciziny převedl věc na jiného, bylo-li důvodem neplatnosti opuštění republiky, popřípadě uznání takovéto smlouvy účastníky za neplatnou; v takovém případě je oprávněnou osobou nabyvatel podle uvedené smlouvy, a to i pokud tato smlouva nenabyla účinnosti, k) kupní smlouvy uzavřené v tísní za nápadně nevýhodných podmínek, l) odmítnutí dědictví v dědickém řízení učiněného v tísní, m) vyvlastnění za náhradu, pokud nemovitost existuje a trvale neslouží účelu, pro který byla vyvlastněna, n) vyvlastnění bez vyplacení náhrady, o) znárodnění nebo zestátnění vykonaného v rozporu s tehdy platnými zákonnými předpisy nebo bez vyplacení náhrady, p) převzetí nemovitostí bez právního důvodu, r) politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody, s) odevzdání do vlastnictví družstva podle zvláštních předpisů, t) příkázání do užívání právnické osoby na základě zákona č. 55/1947 Sb., o pomoci rolníkům při uskutečňování zemědělského výrobního plánu, nebo vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, u) převodu společně užívaných singulárních lesů a lesních družstev na území České republiky, pokud členy družstva byly výlučně fyzické osoby.

18. Podle § 11 odst. 1 píš. c) č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, pozemky nelze vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, 9b) nebo dočasnou, 9c) nebo jednoduchou, 9d) nebo drobnou, 9e) nebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zahájením stavby se rozumí datum skutečného zahájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zahájena do dvou let od vydání stavebního povolení,
19. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě v platném znění oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
20. Podle § 11a odst. 13) 1. a 3. věta zákona o půdě, cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.
21. Podle § 14 odst. 1, 2. věta zákona o půdě, oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
22. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o půdě, za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout jiný pozemek, náleží peněžitá náhrada ve výši ceny odňatého pozemku stanovené podle § 28a, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 14 odst. 9).
23. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.

24. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět: a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto, b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků: 1. převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2, 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo 4. již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování, c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření, d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu, e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech, f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků, g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.
25. Po provedeném dokazování s ohledem na shora uvedená zákonná ustanovení dospěl soud po částečném zastavení řízení a připuštění změny žaloby k závěru, že žaloba žalobně je zcela důvodná, a proto jejímu žalobnímu žádání vyhověl.
26. Předmětem tohoto řízení se stal nárok žalobkyně coby dědičky oprávněných osob z titulu restitučního nároku nevydaných pozemků, které byly s odkazem na ust. § 4 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“) odňaty a přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 zákona. Nemovitosti, z nichž byl tento restituční nárok odvozován, uplatňovaly oprávněné osoby a její právní nástupci včetně samotné žalobkyně u příslušného správního orgánu, nicméně pro zákonné překážky u uvedených pozemků tyto nemohly být vydány a restituent nemohl být uspokojen, toliko uplatněním nároku na vydání náhradních pozemků či následně peněžitou náhradou. Žalobkyně svůj nárok uplatnila u několika soudů v rámci ČR s ohledem na umístění příslušných náhradních pozemků, když nebyla úspěšná v uspokojení svého nároku /dle tvrzení žalobkyně k datu 26. 11. 2021 byl restituční nárok žalobkyně uspokojen v částce cca 1 600 000 Kč/, natož nároku celého v rámci účasti ve veřejných dražbách vyhlášených žalovanou. Podstata vzniku restitučního nároku žalobkyně v návaznosti na jednotlivé zákonné právní tituly jsou nezpochybnitelné, čs. stát je prostřednictvím svých orgánů zcela uznal i v minulosti za základ vzniku nároku žalobkyně a jejích právních předchůdců k odčinění vzniklých křivd, což potvrdily i ve vztahu k žalobkyni vydaná rozhodnutí několika soudů vč. soudu dovolacího. Žalovaná od samého počátku nesprávně vyčíslila výši restitučního nároku oprávněných osob, což zapříčinilo i přes postupné korekce výše ceny odňatých pozemků ze strany žalované následně i v průběhu soudních řízení nedostupnost uspokojení žalobkyně, resp. i jejích právních předchůdců, tudíž nemohli být ve veřejných dražbách právě pro nedostatečnou výši zůstatku restitučního nároku ani v konečné fázi úspěšnými. Uvedeným postupem žalovaná projevila liknavý přístup až svévoli při plnění svojí povinnosti, tudíž žalobní uplatnění nároků žalobkyně je zcela po právu, nemůže způsobit diskriminaci vůči ostatním oprávněným či dokonce případným účastníkům veřejných dražeb. Jedině soudním postupem tak byla žalobkyně schopna dosáhnout svého uspokojení při splnění dalších zákonných podmínek. Není příslušná ani námitka žalované o promlčení uplatněných

nároků žalobkyň pro rozpor s dobrými mravy /je nutné odkázat i na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 360/2000, které zdůrazňuje časovou neomezenost uplatnění převodu vlastnického práva k náhradním pozemkům/, když soud v uvedených závěrech zcela respektuje rozsudek NS ČR č. j. 28 Cdo 2555/2020-1168 ze dne 16. 9. 2020 současně s odkazem na rozhodnutí sp. zn. III ÚS 495/02 a ÚS 495/05, dále pak sp. zn. Pl. ÚS 6/05, z nichž je nutné dovodit důvodnost takové žaloby na vydání konkrétních vhodných pozemků bez ohledu na vázanost jejich zahrnutí do veřejné nabídky, dále bez ospravedlnitelného důvodu ztěžování uspokojení nároku oprávněné osoby zásadně předpokládaným postupem v důsledku nesprávného ohodnocení nároku současně s odkazem na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 28 Cdo 155/2016, sp. zn. 28 Cdo 837/2017, sp. zn. 28 Cdo 1117/2015. Soud v řízení provedl dokazování předloženými znaleckými posudky na ocenění odňatých pozemků, přičemž dospěl v souladu s uvedeným rozhodnutím NS ČR ohledně totožného restitučního nároku žalobkyně se závěry judikovanými i jinými soudy vč. soudů odvolacích k závěru, že provedené ocenění odňatých pozemků v návaznosti na použitý podklad k určení jejich charakteru v podobě pozemků převážně stavebních v době jejich odnětí státem, když bylo nezbytné vycházet z poslední platné územně plánovací dokumentace, za kterou je nutné považovat schválené regulační a zastavovací plány Státní regulační komise z 30. let 20. století, přičemž tyto dokumenty nebyly ke dni odnětí pozemků restitucentů zrušeny ust. § 17 odst. 1 písm. a) zák. č. 84/1958 Sb. v návaznosti na § 19 zák. č. 280/1949 Sb., ale v mezidobí až do r. 1964 neexistovala žádná právní úprava, přičemž nebyly schváleny ani další nahrazující územní plány, dokonce z uvedené staré územní úpravy se nadále vycházelo při územní výstavbě v pozdějších letech, a to s odkazem na § 12 zák. č. 84/1958 Sb. Ke dni odnětí pozemků oprávněným osobám byl pro určení charakteru odňatých pozemků podstatný tedy územní záměr dle uvedených zastavovacích a regulačních plánů, který určoval využití těchto pozemků do budoucna bez ohledu na jejich evidovaný charakter v PK či KN, proto tvrzení znalce Ing Pavla Pelce jsou i z pohledu přijaté soudní judikatury lichá. Přesto, že zastavovací a regulační plány z 30. let 20. století uznávala i samotná žalovaná na úrovni svých centrálně vedených oddělení, stále namítala v soudních řízeních nesprávnost postupu při ocenění provedeném prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. , když zpochybňovala její závěry, které soud považuje naopak za správné, logické, přezkoumatelné a přesvědčivé, a to v celém rozsahu vypracovaného znaleckého posudku vč. jeho dodatků a vyjádření. Byť s ohledem na nesprávný přístup s ohledem na použitý shora uvedený poklad pro určení některých odňatých pozemků oprávněným osobám Ing. Pavlem Pelcem, oba znalci našli především ve vztahu k pozemkům zemědělským a částečně i stavebním shodu, přesto však nelze posudek zpracovaný Ing. Pavlem Pelcem využít, neboť trpí jak popsány nedostatky a pochybeními, tak vnáší nejednotnost a nekonceptnost přístupu, když preferuje pomyslně územně plánovací dokumentaci např. zpracovanou byť v neschváleném návrhu, tak i dokumentaci vypracovanou až s velkým časovým odstupem od doby odnětí pozemků jen proto, že z hlediska pořízených leteckých snímků a map, včetně dohledaných konkrétních stavebních rozhodnutí více odpovídají aktuální realitě provedené výstavby. Tento postup soud považuje za zcela nesprávný, navíc nemůže prokazatelně ani odpovídat zohlednění veškerých staveb nacházejících se na příslušných pozemcích, tudíž i z uvedeného pohledu je takový přístup nepřesný a nepřijatelný. Jedině komplexním přístupem, který zaujala znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D. , lze dosáhnout samotného účelu restitučních předpisů s cílem odčinění provedených křivd , a to při využití flexibilnějšího přístupu a pojmání charakteru odňatých pozemků jako určitých ucelených celků daných pro určitý záměr v rámci zpracované a schválené územní dokumentace. Znalecký posudek zpracovaný prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. je přesvědčivý a správný i co do institutu neaplikovatelnosti srážek dle přílohy 7 vyhl. č. 182/1988 Sb. ve znění vyhl. č. 316/1990 Sb. ve znění účinném ke dni 24. 6. 1991, neboť zcela odpovídá skutkovým zjištěním, její přesvědčivé argumentaci a současně i skutečnosti, kdy právní předpis nedostatečně vymezil pojetí uplatnění těchto srážek. Pokud tedy z

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pospíšilová.

náhledu Ing. Pavla Pelce neexistují jednoznačné závěry pro jejich uplatnění, nelze je tedy v souladu se znaleckými závěry prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D uplatnit, přičemž odňaté pozemky v kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře patřily prokazatelně do území srostlého s hl. m. Prahou, což i přes doložený dokument, z něhož bylo možno tuto skutečnost dovodit, znalec Ing. Pavel Pelc zcela popírá. Přes existenci prokazatelných snímků popírá i dopravní dostupnost s ohledem na okrajové části pozemků, tvrzené závěry ohledně srážky v návaznosti na připojení na vodovodní a kanalizační řád nemají u ing. Pavla Pelce oproti závěrům a důvodům uváděným prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D své opodstatnění, soud zcela nepřijal závěr Ing. Pavla Pelce v souvislosti s uplatněním srážky za svažitost a orientaci terénu v tomtéž místě pozemku po dvakráte, přičemž znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D řádně odůvodnila i nemožnost odpovědně posuzovat svažitost terénu s ohledem na odstup doby a dále nemožnost aplikovat obě srážky najednou pro jejich odchylné pojetí. Obdobně soud považoval za nepřijatelné závěry Ing. Pavla Pelce ve vztahu k ostatním uplatněným srážkám dle přílohy 7 příslušné oceňovací vyhlášky, když prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D objasnila důvodnost a vzájemné souvislosti jejich zavedení v návaznosti toliko na plánovanou výstavbu rodinných domů nikoliv však průmyslovou zástavbu, komunikace či sportoviště a současně odůvodnila nelogičnost jejich aplikace. Pochybení při závěrech znaleckého zkoumání Ing. Pavlem Pelcem je zjevné i při využití těchto srážek u pozemků zemědělských vč. jeho komplexního ústního podání znaleckého posudku před Obvodním soudem pro Prahu 9, které u soudu vyvolalo zcela pochybnosti o jeho správném přístupu ke znaleckému zadání a výsledcích jeho znaleckého zkoumání. Soud nepovažoval za této situace za hospodárné uvedení znalce vyslyšet, načež realizovat výslech znalkyně prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D u soudu, když písemné poklady, které byly soudu dodány považuje za dostačující a přesvědčivé, nevyžadující žádný revizní znalecký posudek. Navíc o správnosti postupu znalkyně prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D značí i znalecký přístup a závěry znalce Ing. Zdeňka Bureše v obdobné věci. K námitkám žalované strany ohledně nesprávného výpočtu rozlohy zbytku odňatého pozemku PK 4748 v kat. úz. Smíchov odkazuje soud na shora uvedené propočty k tomuto pozemku, kdy přes uvedenou spornost je stále výše neuspokojeného nároku žalobkyně tak vysoká, že přesahuje i tento namítaný nesoulad, přičemž soud v tomto rozsudku provedl nový propočet i s ohledem na vznesený rozdíl v uváděné rozloze zbytku tohoto pozemku, představujícího část restitučního neuspokojeného nároku a stále je možné i za těchto podmínek nároku žalobkyně vyhovět. Nicméně přes uvedený postup soud zastává stanovisko, že nelze z předložených listin a jejich obsahu dospět k přesvědčivému výsledku o zbývající rozloze tohoto pozemku tak, jak již uvedl shora. O jednoznačné výši zbytku tohoto neuspokojeného nároku ve vztahu k pozemku PK 4748 v kat. úz. Smíchov navíc není přesvědčena ani samotná žalovaná, která se k tomuto tématu vyjadřovala vícekrát, nicméně vždy uváděla jiné částky. V takovém případě s odkazem na právní jistotu a očekávání oprávněných osob, které jim poskytl samotný stát v příslušných rozhodnutích již v minulosti, nelze v rámci tohoto řízení přezkoumávat současně příslušná správní rozhodnutí, o jejichž správnosti mohly v minulosti rozhodovat v zákonem stanovených lhůtách příslušné soudy. Příslušné správní orgány v rámci uplatněných nároků byly povolány k vydání odejmutých pozemků, v případě nemožnosti jejich vydání pak k rozhodnutí o poskytnutí náhrady vč. určení jejího rozsahu. V uvedeném pojetí tedy byl správní orgán povinen vyřešit i otázku rozlohy nevydaných pozemků či jejich části, aby mohla být následně řádně stanovena výše restitučního nároku. Za tohoto stavu je nezbytné tedy vycházet z deklaratorních rozhodnutí správních orgánů, byť nemusejí být zcela přesná či správná. Tato otázka však přísluší k řešení státu mimo oprávněné restituenty v rámci povolání odpovědnosti příslušných osob rozhodujících na příslušných pozicích ve správních orgánech.

27. S ohledem na výši restitučního nároku žalobkyně, která doposud nebyla zcela uspokojena a uplatnila svůj nárok žalobou, soud mohl žalobkyni vydat jí požadované náhradní pozemky v podobě vyhovění žalobnímu žádání na nahrazení projevu vůle žalované k uzavření převodní

smlouvy, a to v rozsahu jejich ohodnocení v úhrnné částce 133 455,15 Kč. Předmětem žalobního žádání se tedy staly v konečné fázi tohoto řízení pozemky parc. č. 211/103– orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Vsisko pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, parc. č.957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc, parc. č.381/24 –orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Čechovice pro obec Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc a parc. č.466/15–orná půda, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Bystrovany pro obec Bystrovany u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Olomouc. Vydání těchto náhradních pozemků žalobkyni nebrání žádná zákonná překážka, přičemž i stanoviska obou účastnických stran ohledně jejich převoditelnosti byla shodná. V průběhu řízení odpadla překážka začlenění pozemku parc. č. 466/15, zaps. v kat. úz. Bystrovany do územního záměru k výstavbě areálu a k nutnosti posuzovat možnost takového převodu na žalobkyni, tudíž ke dni rozhodování soudu je již zcela naplněn i účel restitučního zákona z pohledu využitelnosti tohoto pozemku pro jeho zemědělské obhospodařování, kterému by ani za případného nájemního vztahu ve prospěch třetí osoby nebránilo jeho vydání. U pozemku parc. č. č.957/1–trvalý travní porost, zemědělský půdní fond, zaps. v kat. území Slavonín pro obec Olomouc soud vycházel ze správného ocenění zpracovaného prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D, a to s ohledem na začlenění tohoto pozemku do územní rezervy s odůvodněním konečného vyčíslení jeho ceny. Proto soud s odkazem na znění výroků tohoto rozsudku žalobě vyhověl.

28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle ust. § 142 odst. 1, § 146 odst. 2 o. s. ř. a § 150 o. s. ř. tak, že uložil žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení úspěšné žalobkyni. Plný úspěch na straně žalobkyně soud shledal s odkazem na zcela vyhovující rozsudek, když ve zbývajícím rozsahu žalobkyně vzala žalobu částečně zpět, neboť v důsledku liknavého jednání žalované se domáhala svých nároků u více soudů v rámci ČR, kdy její nároky jsou postupně rozhodnutími soudů již pravomocně uspokojovány, k původně uplatněnému nároku ve vztahu k pozemku parc.č. 1012/1, zaps. v kat. Hněvotín však bránily jeho vydání zákonné překážky, zjevně však nedostupné z veřejných rejstříků. Tyto okolnosti soud s ohledem na dosavadní přístup žalované v rámci dosažení spravedlnosti ve vztahu k právnímu zakotvení restitučních nároků považoval za okolnosti zvláštního zřetele hodné, pro které nekrátil žalobkyni na účelně vynaložených nákladech řízení, přičemž však vycházel při jejich stanovení ze základu odpovídajícímu hodnotě vydaných náhradních pozemků. Náklady řízení v částce 271 245,70 Kč spočívaly v odměně za zastupování právním zástupcem dle § 7 bodu 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozd. předp. za 29 úkonů pr. Služby v celkové výši 172 900 Kč /příprava a převzetí, výzva, žaloba, 2 podání ze základu 76 220 Kč, změna žaloby ze základu 57 235,15 Kč, dalších 23 úkonů ze základu 133 455,15 Kč- zahrnující i 2 úkony za účast u jednání dne 12. 5. 2021, 2 úkony za účast u jednání dne 16. 7. 2021, 3 úkony za účast u jednání dne 8. 10.2021, 2 úkony za účast u jednání dne 26. 11. 2021, 3 úkony za účast na jednání dne 24. 1. 2022 a 2 úkony za účast na jednání dne 4. 2. 2022, paušální náhrady hotových výdajů za úkonů právní služby dle §§ 11, 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozd. předp. , 29 x 300 Kč, tj. celkem 8 700 Kč, cestovné ke všem shora uvedeným jednáním z Příbrami do Olomouce a zpět v rozsahu 652 km osobním automobilem reg. zn. 8AT 8480 při vyhláškové ceně nafty, koeficientu opotřebení a průměrné spotřebě 11,60 l /100 km jízdy v celkové výši 5 795 Kč x 6, tj. 34 770 Kč ztrátě času při každé jízdě v rozsahu 13 půlhodin á 100 Kč, tj. 1300 Kč x 6, tj. celkem 7 800 Kč a 21 % DPH ve výši 47 075,70 Kč.
29. Tuto náhradu soud zavázal žalovanou zaplatit k rukám právního zástupce žalobkyň dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.
30. Povinnost plnění určil soud v souladu s ust. § 160 odst. 1 věty první před středníkem o. s. ř. jako lhůtu třídenní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci prostřednictvím Okresního soudu v Olomouci ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, **může** oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Olomouc 4. února 2022

JUDr. Naděžda Nováková v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci v části výroku I. v rozsahu nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o převodu pozemků p. č. 211/103 v k. ú. Vsisko, p. č. 381/24 v k. ú. Čechovice a p. č. 466/15 v k. ú. Bystrovany dne 21. 11. 2022.

Doložku právní moci připojila Markéta Pospíšilová dne 8. 12. 2022.